

Lí luận văn học - Nhận định

lý luận văn học (Trường Đại học Thủ đô Hà Nội)

Lí luận văn học

1. “Nếu như cảm hứng nhân bản nghiêng về đồng cảm với những khát vọng rất người của con người, cảm hứng nhân văn thiên về ngợi ca vẻ đẹp của con người thì cảm hứng nhân đạo là cảm hứng bao trùm.” (Hoài Thanh)
2. “Đối với tôi văn chương không phải là cách đem đến cho người đọc sự thoát li hay sự quên; trái lại văn chương là một thứ khí giới thanh cao và đặc lực mà chúng ta có, để vừa tố cáo và thay đổi một cái thế giới giả dối, tàn ác, vừa làm cho lòng người đọc thêm trong sạch và phong phú hơn...” (Theo dòng, Thạch Lam)
3. “Một nhà nghệ sĩ chân chính phải là nhà nhân đạo trong cốt tủy.” (Sê-khốp)
4. “Nhà văn phải là người thư kí trung thành của thời đại.” (Ban-dắc)
5. “Văn học, đó là tư tưởng đi tìm cái đẹp trong ánh sáng.” (Charles DuBos)
6. “Nhà văn phải biết khơi lên ở con người niềm trắc ẩn, ý thức phản kháng cái ác; cái khát vọng khôi phục và bảo vệ những cái tốt đẹp.” (Ai-ma-tốp)
7. “Văn học giúp con người hiểu được bản thân mình, nâng cao niềm tin vào bản thân mình và làm nảy nở ở con người khát vọng hướng tới chân lí.” (M. Go-rơ-ki)
8. “Nghệ thuật không cần phải là ánh trăng lừa dối, nghệ thuật không nên là ánh trăng lừa dối, nghệ thuật chỉ có thể là tiếng đau khổ kia thoát ra từ những kiếp lầm than.” (Trăng sáng, Nam Cao)
9. “Văn chương có loại đáng thờ và loại không đáng thờ. Loại không đáng thờ là loại chỉ chuyên chú ở văn chương, loại đáng thờ là loại chuyên chú ở con người.” (Nguyễn Văn Siêu)
10. “Tất cả mọi nghệ thuật đều phục vụ cho một nghệ thuật vĩ đại nhất là nghệ thuật sống trên trái đất.” (Béc-tôn Bréch)
11. “Một nhà văn thiên tài là người muốn cảm nhận mọi vẻ đẹp man mác của vũ trụ.” (Thạch Lam)
12. “Sống đã rồi hãy viết, hãy hoà mình vào cuộc sống vĩ đại của nhân dân.” (Nam Cao)
13. “Ở đâu có lao động thì ở đó có sáng tạo ra ngôn ngữ. Nhà văn không chỉ học tập ngôn ngữ của nhân dân mà còn là người phát triển ra ngôn ngữ sáng tạo, không nên ăn bám vào người khác. Giàu ngôn ngữ thì văn sẽ hay... Cũng cùng một vốn ngôn ngữ ấy nhưng sử dụng có sáng tạo thì văn sẽ có bề thế và kích thước. Có vốn mà không biết sử dụng chỉ như nhà giàu giữ của. Dùng chữ như đánh cờ tướng, chữ nào để chỗ nào phải đúng vị trí của nó. Văn phải linh hoạt. Văn không linh hoạt gọi là văn cứng đờ thấp khớp...” (Nguyễn Tuân)
14. “Giá trị của một tác phẩm nghệ thuật trước hết là ở giá trị tư tưởng của nó. Nhưng là tư tưởng đã được rung lên ở các bậc tình cảm, chứ không phải là cái tư tưởng nằm thẳng đơ trên trang giấy. Có thể nói, tình cảm của người viết là khâu đầu tiên cũng là khâu sau cùng trong quá trình xây dựng tác phẩm lớn.” (Nguyễn Khải)
15. “Mỗi tác phẩm phải là một phát minh về hình thức và khám phá mới về nội dung.” (Lê-ô-nít Lê-ô-nốp)
16. “Cái quan trọng trong tài năng văn học và tôi nghĩ rằng cũng có thể trong bất kì tài năng nào, là cái mà tôi muốn gọi là tiếng nói của riêng mình.” (Ivan Tuốc-ghê-nhép)
17. “Nếu tác giả không có lối đi riêng thì người đó không bao giờ là nhà văn cả... Nếu anh không có giọng riêng, anh ta khó trở thành nhà văn thực thụ.” (Sê-khốp)
18. “Đối với nhà thơ thì cách viết, bút pháp của anh ta là một nửa việc làm. Dù bài thơ thể hiện ý tứ độc đáo đến đâu, nó cũng nhất thiết phải đẹp. Không chỉ đơn giản là đẹp mà còn đẹp một cách riêng. Đối với nhà thơ, tìm cho ra bút pháp của mình – nghĩa là trở thành nhà thơ.” (Raxun Gamzatốp)
19. “Đối với con người, sự thực đôi khi nghiệt ngã, nhưng bao giờ cũng dưng cảm cùng có trong lòng người đọc niềm tin ở tương lai. Tôi mong muốn những tác phẩm của tôi sẽ làm cho con người tốt hơn, tâm hồn trong sạch hơn, thức tỉnh tình yêu đối với con người và khát vọng

tích cực đấu tranh cho lí tưởng nhân đạo và tiến bộ của loài người.” (Sô-lô-khốp)

21. “Văn học làm cho con người thêm phong phú, tạo khả năng cho con người lớn lên, hiểu được con người nhiều hơn.” (M. L. Kalinine)

22. “Một tiểu thuyết thực sự hứng thú là tiểu thuyết không chỉ mua vui cho chúng ta, mà còn chủ yếu hơn là giúp đỡ chúng ta nhận thức cuộc sống, lí giải cuộc sống.” (Gioóc-giơ Duy-a-men)

23. “Văn học không quan tâm đến những câu trả lời do nhà văn đem lại, mà quan tâm đến những câu hỏi do nhà văn đặt ra, và những câu hỏi này, luôn luôn rộng hơn bất kì một câu trả lời cận kề nào.” (Claudio Magris – Nhà văn Ý)

24. “Một tác phẩm nghệ thuật phải là kết quả của tình yêu. Tình yêu con người, ước mơ cháy bỏng vì một xã hội công bằng, bình đẳng báí ái luôn luôn thôi thúc các nhà văn sống và viết, vắt cạn kiệt những dòng suy nghĩ, hiến dâng bầu máu nóng của mình cho nhân loại.” (L. Tôn-xtôi)

25. “Thiên chức của nhà văn cũng như những chức vụ cao quý khác là phải nâng đỡ những cái tốt đẹp trong đời có nhiều công bằng, thương yêu hơn.” (Thạch Lam)

26. “Công việc của nhà văn là phát hiện ra cái đẹp ở chỗ không ai ngờ tới, tìm cái đẹp kín đáo và che lấp của sự vật, để cho người đọc một bài học trông nhìn và thưởng thức.” (Thạch Lam)

27. “Nghệ thuật bao giờ cũng là tiếng nói của tình cảm con người, là sự tự giải bày và gửi gắm tâm tư.” (Lê Ngọc Trà)

28. “Một tác phẩm thật giá trị, phải vượt lên trên tất cả bờ cõi và giới hạn, phải là một tác phẩm chung cho cả loài người. Nó phải chứa đựng một cái gì lớn lao, mạnh mẽ, vừa đau đớn lại vừa phấn khởi. Nó ca tụng lòng thương, tình bác ái, sự công bình... Nó làm cho người gần người hơn.” (Nam Cao)

29. “Sự cầu thả trong bất cứ nghề gì cũng là một sự bất lương rồi. Nhưng sự cầu thả trong văn chương thì thật là đê tiện.” (Đời thừa, Nam Cao)

30. “Tôi khuyên các bạn nên đọc truyện cổ tích... thơ ngụ ngôn, các tuyển tập ca dao... Hãy đi sâu vào vẻ đẹp quyến rũ của ngôn ngữ bình dân, hãy đi sâu vào những câu hài hoà cân đối trong các bài ca, trong truyện cổ tích... Bạn sẽ thấy ở đó sự phong phú lạ thường của các hình tượng, sự giản dị của sức mạnh làm say đắm lòng người, vẻ đẹp tuyệt vời của những định nghĩa... Hãy đi sâu vào sáng tác của nhân dân, nó trong lành như nước nguồn ngọt ngào, tươi mát, róc rách từ khe núi chảy ra...” (M. Go-rơ-ki)

31. “Thi sĩ là một con chim sơn ca ngồi trong bóng tối hát lên những tiếng êm dịu để làm vui cho sự cô độc của chính mình.” (Selly)

32. “Không có câu chuyện cổ tích nào đẹp hơn câu chuyện do chính cuộc sống viết ra.” (An-đéc-xen)

33. “Văn học, nghệ thuật là công cụ để hiểu biết, để khám phá, để sáng tạo thực tại xã hội.” (Phạm Văn Đồng)

34. “Tư tưởng nhân đạo xuyên suốt văn học từ xưa đến nay. Khái niệm nhân đạo có những tiền thân của nó, trong lời nói thông thường đó là “tình thương, lòng thương người”. (Lê Trí Viễn)

35. “Con người đến với cuộc sống từ nhiều nẻo đường, trên muôn vàn cung bậc phong phú nhưng tiêu điểm mà con người hướng đến vẫn là con người.” (Đặng Thai Mai)

36. “Chi tiết làm nên bụi vàng của tác phẩm.” (Pautôpxki)

37. “Cuộc đời là nơi xuất phát cũng là nơi đi tới của văn học.” (Tố Hữu)

38. “Nhà văn là người cho máu.” (Enxa Triole)

39. “Văn học là nhân học.” (M. Go-rơ-ki)

40. “Nghệ sĩ là người biết khai thác những ấn tượng riêng chủ quan của mình, tìm thấy những ấn tượng đó có giá trị khái quát và biết làm cho những ấn tượng đó có những hình thức riêng.” (M. Go-rơ-ki)

41. “Nghệ thuật là lĩnh vực của sự độc đáo vì vậy nó đòi hỏi người viết sự sáng tạo phong cách mới lạ, thu hút người đọc.” (Phương Lựu)

42. “Cái bóng của độc giả đang cúi xuống sau lưng nhà văn khi nhà văn ngồi dưới tờ giấy trắng. Nó có mặt ngay cả khi nhà văn không thừa nhận sự có mặt đó. Chính độc giả đã ghi lên tờ giấy trắng cái dấu hiệu vô hình không thể tẩy xóa được của mình.” (Sách Lí luận văn học)
43. “Phải đẩy tới chóp đỉnh cao của mâu thuẫn thì sự sống nhiều hình mới vẽ ra.” (Hê-ghe-n)
44. “Tác phẩm chân chính không kết thúc ở trang cuối cùng, không bao giờ hết khả năng kể chuyện khi câu chuyện về các nhân vật đã kết thúc. Tác phẩm nhập vào tâm hồn và ý thức của bạn đọc, tiếp tục sống và hành động như một lực lượng nội tâm, như sự dẫn dắt và ánh sáng của lương tâm, không bao giờ tàn tạ như thi ca của sự thật.” (Ai-ma-tốp)
45. “Tình huống là một lát cắt của sự sống, là một sự kiện diễn ra có phần bất ngờ nhưng cái quan trọng là sẽ chi phối nhiều điều trong cuộc sống con người.” (Nguyễn Minh Châu)
46. “Văn học phản ánh hiện thực nhưng không phải là chụp ảnh sao chép hiện thực một cách hời hợt, nông cạn. Nhà văn không bê nguyên si các sự kiện, con người vào trong sách một cách thụ động, giản đơn. Tác phẩm nghệ thuật là kết quả của một quá trình nuôi dưỡng cảm hứng, thai nghén sáng tạo ra một thế giới hấp dẫn, sinh động... Thể hiện những vấn đề có ý nghĩa sâu sắc, bản chất của đời sống xã hội con người... Nhân vật trong tác phẩm của một thiên tài thực sự nhiều khi thật hơn cả con người ngoài đời, bởi sức sống lâu bền, bởi ý nghĩa điển hình của nó. Qua nhân vật ta thấy cả một tầng lớp, một giai cấp, một thời đại, thậm chí có nhân vật vượt lên khỏi thời đại, có ý nghĩa nhân loại, vĩnh cửu sống mãi với thời gian...” (Sách Lí luận văn học)
47. “Các ông muốn tiểu thuyết cứ là tiểu thuyết. Tôi và các nhà văn cùng chí hướng như tôi muốn tiểu thuyết là thực sự ở đời.” (Vũ Trọng Phụng)
48. “Người sáng tác là nhà văn và người tạo nên số phận cho tác phẩm là độc giả.” (M. Go-rơ-ki)
49. “Trước hết là các nghệ sĩ lớn, sau đó mới đến các nhà khoa học, họ xứng đáng hơn ai hết được hưởng sự kính trọng của con người.” (Einstein)
50. “Những gì tôi viết ra là những gì thương yêu nhất của tôi, những ước mong nhũc nhối của tôi.” (Nguyễn Hồng)
51. “Mỗi tác phẩm đều có ít nhiều nhà văn.” (Thạch Lam)
52. “Nghệ thuật đó là sự mô phỏng tự nhiên.” (Pu-skin)
53. “Đau đớn thay cho những kiếp sống muốn cất cánh bay cao nhưng lại bị cơm áo ghi sát đất...” (Sống mòn, Nam Cao)
54. “Điều quan trọng hơn hết trong sự nghiệp của những nhà văn vĩ đại ấy lại là cuộc sống, trường đại học chân chính của thiên tài. Họ đã biết đời sống xã hội của thời đại, đã cảm thấy sâu sắc mọi nỗi đau đớn của con người trong thời đại, đã rung động tận đáy tâm hồn với những nỗi lo âu, bức bối, tủi hổ và những ước mong tha thiết nhất của loài người. Đó chính là cái hơi thở, cái sức sống của những tác phẩm vĩ đại.” (Đặng Thai Mai)
55. “Nghệ thuật là lĩnh vực của cái độc đáo. Vì vậy đòi hỏi người sáng tạo phải có phong cách nổi bật, tức là có cái gì rất riêng mới lạ trong phong cách của mình.” (Sách Văn học 12)
56. “Đồng tiền lăn tròn trên lưng con người. Đồng tiền làm cho trái hoá phải, đen hoá trắng và người đàn bà goá phụ trở thành cô dâu mới.” (Giá trị của đồng tiền trong Truyện Kiều, Séc-xpia)
57. “Yếu tố đầu tiên của văn học là ngôn ngữ, công cụ chủ yếu của nó và cùng với các sự kiện, các hiện tượng của cuộc sống là chất liệu của văn học.” (M. Go-rơ-ki)
58. “Ngôn ngữ của tác phẩm phải gãy gọn, chính xác, từ ngữ phải được chọn lọc kĩ càng. Chính các tác giả cổ điển đã viết bằng một ngôn ngữ như vậy, đã kế tục nhau trau dồi nó từ thế kỉ này sang thế kỉ khác.” (M. Go-rơ-ki)
59. “Ngôn ngữ nhân dân là “tiếng nói nguyên liệu” còn ngôn ngữ văn học là “tiếng nói đã được bàn tay thợ nhào luyện”...” (M. Go-rơ-ki)

60. “Tác phẩm nghệ thuật sẽ chết nếu nó miêu tả cuộc sống chỉ để miêu tả, nếu nó không phải là tiếng thét khổ đau hay lời ca tụng hân hoan, nếu nó không đặt ra những câu hỏi hoặc trả lời những câu hỏi đó.” (Biêlinxki)
61. “Cuộc sống còn tuyệt vời biết bao trong thực tế và trên trang sách. Nhưng cuộc sống cũng bi thảm biết bao. Cái đẹp còn trộn lẫn niềm sâu buồn. Cái nên thơ còn lóng lánh giọt nước mắt ở đời.” (Trích trong Nhật kí của Nguyễn Văn Thạc)
62. “Tôi hãy còn một trái tim, một dòng máu nóng để yêu thương, cảm thông và chia sẻ.” (Đô-xtôi-ép-xki)
63. “Điều duy nhất có giá trị trong cuộc đời chính là những dấu ấn của tình yêu mà chúng ta đã để lại phía sau khi ra đi.” (Albert Schweitzer)
64. “Nhà văn phải là người đi tìm những hạt ngọc ẩn giấu trong bề sâu tâm hồn của con người.” (Nguyễn Minh Châu)
65. “Nhà văn tồn tại ở trên đời trước hết để làm công việc giống như kẻ nâng giắc cho những con người bị cùng đường, tuyệt lộ, bị cái ác hoặc số phận đen đui dồn đến chân tường. Những con người cả tâm hồn và thể xác bị hắt hủi và đoạ đầy đến ê chề, hoàn toàn mất hết lòng tin vào con người và cuộc đời. Nhà văn tồn tại ở trên đời để bênh vực cho những con người không có ai để bênh vực.” (Nguyễn Minh Châu)
66. “Cảm động lòng người trước hết không gì bằng tình cảm và tình cảm là cái gốc của văn chương.” (Bạch Cư Dị)
67. “Những cuộc chiến qua đi, những trang lịch sử của từng dân tộc được sang trang, các chiến tuyến có thể được dựng lên hay san bằng. Nhưng những tác phẩm đi xuyên qua mọi thời đại, mọi nền văn hoá hoặc ngôn ngữ cuối cùng vẫn nằm ở tính nhân bản của nó. Có thể màu sắc, quốc kì, ngôn ngữ hay màu da chúng ta khác nhau. Nhưng máu chúng ta đều có màu đỏ, nhịp tim đều giống nhau. Văn học cuối cùng là viết về trái tim con người.” (Maxin Malien)
68. “Tôi muốn tác phẩm của tôi giúp mọi người trở nên tốt, có tâm hồn thuần khiết, tôi muốn chúng góp phần gợi dậy tình yêu con người, đồng loại và ý muốn đấu tranh mãnh liệt cho những lí tưởng của chủ nghĩa nhân đạo và sự tiến bộ của loài người.” (Sô-lô-khốp)
69. “Nói tới giá trị nhân đạo là nói tới thái độ của người nghệ sĩ dành cho con người mà hạt nhân căn bản là lòng yêu thương con con người.” (Từ điển văn học)
70. “Văn hoá nghệ thuật cũng là một mặt trận. Anh chị em là chiến sĩ trên mặt trận ấy.” (Hồ Chí Minh)
71. “Con người đến với cuộc sống từ nhiều nẻo đường, trên muôn vàn cung bậc phong phú nhưng tiêu điểm mà con người hướng đến vẫn là con người.” (Đặng Thai Mai)
72. “Tư tưởng nhân đạo xuyên suốt văn học từ xưa đến nay. Khái niệm nhân đạo có những tiền thân của nó, trong lời nói thông thường đó là “tình thương, lòng thương người.” (Lê Trí Viễn)
73. “Thanh nam châm thu hút mọi thể hệ vẫn là cái cao thượng, cái đẹp và cái nhân đạo của lòng người.” (Sê-khốp)
74. “Cốt lõi của lòng nhân đạo là lòng yêu thương. Bản chất của nó là chữ tâm đối với con người.” (Hoài Chân)
75. “Nếu như cảm hứng nhân bản nghiêng về đồng cảm với những khát vọng rất người của con người, cảm hứng nhân văn thiên về ngợi ca vẻ đẹp của con người thì cảm hứng nhân đạo là cảm hứng bao trùm.” (Hoài Thanh)
76. “Nghệ thuật là sự vươn tới, sự níu giữ mãi mãi. Cái cốt lõi của nghệ thuật là tính nhân đạo.” (Nguyễn Ngọc)
77. “Nói nghệ thuật tức là nói đến sự cao cả của tâm hồn. Đẹp tức là một cái gì cao cả. Đã nói đẹp là nói cao cả. Có khi nhà văn miêu tả một cái nhìn rất xấu, một tội ác, một tên giết người nhưng cách nhìn, cách miêu tả phải cao cả.” (Nguyễn Đình Thi)
78. “Văn học, đó là tư tưởng đi tìm cái đẹp trong ánh sáng.” (Charles DuBos)

79. “Nhà văn phải biết khơi lên ở con người niềm trắc ẩn, ý thức phản kháng cái ác; cái khát vọng khôi phục và bảo vệ những cái tốt đẹp.” (Ai-ma-tốp)
80. “Một nhà văn thiên tài là người muốn cảm nhận mọi vẻ đẹp man mác của vũ trụ.” (Thạch Lam)
81. “Nếu tác giả không có lối đi riêng thì người đó không bao giờ là nhà văn cả... Nếu anh không có giọng riêng, anh khó trở thành nhà văn thực thụ.” (Sê-khốp)
82. “Văn học làm cho con người thêm phong phú, tạo khả năng cho con người lớn lên, hiểu được con người nhiều hơn.” (M. L. Kalinine)
83. “Cái bóng của độc giả đang cúi xuống sau lưng nhà văn khi nhà văn ngồi dưới tờ giấy trắng. Nó có mặt ngay cả khi nhà văn không thừa nhận sự có mặt đó. Chính độc giả đã ghi lên tờ giấy trắng cái dấu hiệu vô hình không thể tẩy xóa được của mình.” (Sách Lí luận văn học)
84. “Tình huống là một lát cắt của sự sống, là một sự kiện diễn ra có phần bất ngờ nhưng cái quan trọng là sẽ chi phối nhiều điều trong cuộc sống con người.” (Nguyễn Minh Châu)
85. “Nếu như Nguyễn Công Hoan đời là mảnh ghép của những nghịch cảnh, với Thạch Lam đời là miếng vải có lỗ thủng, những vết ố, nhưng vẫn nguyên vẹn, thì với Nam Cao, cuộc đời là tấm áo cũ bị xé rách tả tơi từ cái làng Vũ Đại đến mỗi gia đình, mỗi số phận.” (Nguyễn Tuân)
86. “Văn chương trước hết phải là văn chương, nghệ thuật trước hết phải là nghệ thuật.” (Nguyễn Tuân)
87. “Như một hạt giống vô hình, tư tưởng gieo vào tâm hồn nghệ sĩ và từ mảnh đời màu mỡ ấy nó triển khai thành một hình thức xác định, thành các hình tượng nghệ thuật đầy vẻ đẹp và sức sống.” (Biêlinxki)
88. “Tôi không thể nào tưởng tượng nổi một nhà văn mà lại không mang nặng trong mình tình yêu cuộc sống và nhất là tình yêu thương con người. Tình yêu này của người nghệ sĩ vừa là một niềm hân hoan say mê, vừa là một nỗi đau đớn, khắc khoải, một mối quan hoài thường trực về số phận, hạnh phúc của những người chung quanh mình. Cầm giữ cái tình yêu ấy trong mình, nhà văn mới có khả năng cảm thông sâu sắc với những nỗi đau khổ, bất hạnh của người đời, giúp họ có thể vượt qua những khủng hoảng tinh thần và đứng vững được trước cuộc sống.” (Nguyễn Minh Châu)
89. “Văn học và đời sống là hai vòng tròn đồng tâm mà tâm điểm là con người. Mỗi tác phẩm văn học chỉ là một lát cắt, một tờ biên bản của một chặng đời sống con người ta, trên con đường dài dằng dặc đi đến cõi hoàn thiện.” (Nguyễn Minh Châu)
90. “Một tác phẩm nghệ thuật chân chính không bao giờ kết thúc ở trang cuối cùng.” (Con tàu trắng, Ai-ma-tốp)
91. “Văn học nằm ngoài các định luật của sự băng hoại. Chỉ mình nó không thừa nhận cái chết.” (Sê-đrin, Nga)
92. “Văn học là tấm gương lớn di chuyển dọc theo đường đời.” (Xtăng-đan)
93. “Một chữ tình để duy trì thế giới/ Một chữ tài để tô điểm càn khôn.” (Trương Trào, Trung Quốc)
94. “Người làm văn tình cảm rung động mà phát ra lời, người xem văn phải rẽ văn để thâm nhập vào tác phẩm.” (Văn tâm điều long, Lưu Hiệp)
95. “Văn học là phương thức tồn tại của con người, giữ cho con người mãi mãi là con người, không sa xuống thành con vật, hay thành ông Thánh vô duyên, vô bổ. Văn học là sự vươn tới, sự hướng về, sự níu giữ mãi mãi tính người cho con người. Cái cốt lõi của văn học là tính nhân đạo.” (Nguyễn Ngọc)
96. “Tác phẩm văn học sẽ chết nếu nó miêu tả cuộc sống chỉ để miêu tả... nếu nó không là tiếng hét khổ đau hay là lời ca tụng hân hoan; nếu nó không đặt ra những câu hỏi và không trả lời những câu hỏi ấy.” (Biêlinxki)
97. “Mọi lí thuyết chỉ là màu xám, chỉ cây đời mãi mãi xanh tươi.” (Gót)

98. “Văn học đối với tôi là một hiện tượng đẹp đẽ nhất trên thế giới.” (Pau-tốp-xki)
99. “Chỉ có tác phẩm nghệ thuật nào truyền đạt cho mọi người những tình cảm mới mà họ chưa từng thể nghiệm thì mới là tác phẩm nghệ thuật đích thực.” (Lép-Tôn-xtôi)
100. “Một tác phẩm nghệ thuật là kết quả của tình yêu.” (L. Tôn-xtôi)
101. “Một tác phẩm nghệ thuật là kết quả của tình yêu. Tình yêu con người, ước mơ cháy bỏng vì một xã hội công bằng, bình đẳng bái ái luôn luôn thôi thúc các nhà văn sống và viết, vắt cạn kiệt những dòng suy nghĩ, hiến dâng bầu máu nóng của mình cho nhân loại.” (Leptonxtôi)
102. “Thơ là âm nhạc của tâm hồn, nhất là những tâm hồn cao cả, đa cảm”. (Voltaire)
103. “Mỗi tác phẩm phải là mỗi phát minh về hình thức và khám phá về nội dung”. (Leonit Lêonop)
104. “Cái quan trọng trong văn học năng lượng và tôi nghĩ rằng cũng có thể trong bất kỳ tài năng nào, là cái mà tôi muốn gọi là tiếng nói của riêng mình”. (IvanTuốcghêniép)
105. “Vật áo của triệu nhà thơ không bọc hết vàng mà đời rơi vãi. Hãy nhặt lấy chữ của đời mà góp nên trang.” (Chế Lan Viên)
106. “Nếu tác giả không có lối đi riêng, thì người đó không bao giờ là nhà của cả... Nếu anh không có giọng riêng, anh ta khó trở thành nhà văn thực thụ” (Sê khốp)
107. “Đối với tôi văn chương không phải là cách đem đến cho người đọc sự thoát li hay sự quên ; trái lại văn chương là một thứ khí giới thanh cao và đặc lự mà chúng ta có, để vừa tố cáo và thay đổi một cái thế giới giả dối, tàn ác, vừa làm cho lòng người đọc thêm trong sạch và phong phú hơn”. (Thạch Lam)
108. “Một câu thơ hay là một câu thơ có sức gọi.” (Lư Trọng Lư)
109. “Một tác phẩm nghệ thuật là kết quả của tình yêu. Tình yêu con người, ước mơ cháy bỏng vì một xã hội bằng, bình đẳng ngưỡng mộ luôn luôn kết thúc các nhà văn sống và viết, vắt kiệt những dòng suy nghĩ, hiến tặng nước nóng của mình cho các loại nhân. ” (Leptonxtôi)
110. “Nghệ thuật bao giờ cũng là tiếng nói của tình cảm, là sự tự trao gửi và gửi gắm tâm tư.” (Lê Ngọc Trà)
111. “Thi sĩ là một con chim sơn ca ngồi trong bóng tối hát lên những tiếng dịu dàng để làm vui cho sự độc đáo của chính mình.” (B. Shelly)
112. “Trong tâm hồn con người đều có cái van mà chỉ có thơ ca mới mở được.” (Nhêcoraxop).
113. “Trên đời, có những thứ chỉ giải quyết được bằng thơ.” (Maiacôpxki)
114. “Niềm vui của nhà thơ chân chính là niềm vui của người mở đường vào cái đẹp, của người biết đi tới tương lai.” (Pautôpxki)
115. “Nhà thơ, ngay cả các nhà thơ vĩ đại nhất cũng phải đồng thời là những nhà tư tưởng.” (Biêlinxki)
116. “Thơ là tiếng gọi đàn.” (Xuân Diệu)

117. “Thơ là sự thể hiện con người và thời đại một cách cao đẹp.” (Sóng Hồng)

118. Người đau – dù nỗi đau vì mình hay đau trong sử Cũng chỉ vì mình là người. Thơ nói cho ra điều đó. (Thuốc)

119. Khi nào những người đàn ông còn sa đọa vì bán sức lao động, khi những người đàn bà còn trụy lạc vì đói khát, khi trẻ thơ còn cần cỗi vì tăm tối thì cuốn sách này còn có ích” (Victor Hugo tựa “Những người khốn khổ”)

120. Bạn dùng nghệ thuật để ngắm nhìn tâm hồn mình (George Bernard Shaw)

121. “Mỗi tác phẩm phải là mỗi phát minh về hình thức và khám phá về nội dung” (Leonit Léonop)

122. Tổng hợp những câu lí luận văn học làm văn sâu sắc

123. Không có nỗi đau nào lớn hơn việc mang một câu chuyện chưa được kể trong bạn (Maya Angelou)

124. “Công việc của nhà văn là phát hiện ra cái đẹp ở chỗ không ai ngờ tới, tìm cái đẹp kín đáo và che chở trong sự việc, để cho người đọc một bài học nhìn và thưởng thức.” (Thạch Lam)

125. “Một tác phẩm có giá trị, phải vượt lên trên tất cả các tầng và giới hạn, phải là một tác phẩm chung cho cả mọi người. Nó phải chứa đựng một cái gì đó lớn lao, mạnh mẽ, vừa kích hoạt lại phần khởi động. Nó ca lòng thương, tình bác ái, sự việc... Nó làm cho người gần gũi hơn.” (Nam Cao)

126. Trong “Thi nhân Việt Nam”, Hoài Thanh nhận định: “Từ bao giờ đến bây giờ, từ Hômero đến kinh thi đến ca dao việt nam, thơ vẫn là 1 sức đồng cảm mãnh liệt và quảng đại. Nó đã ra đời giữa những vui buồn của loài người và nó sẽ kết bạn với loài người cho đến ngày tận thế”.

127. Tô Hữu nói: “thơ chỉ bật ra trong tim ta khi cuộc sống đã tràn đầy”.

128. L. Tôn-x-tôi khẳng định: “Một tác phẩm nghệ thuật là kết quả của tình yêu. Tình yêu con người, ước mơ cháy bỏng vì một xã hội công bằng, bình đẳng bác ái luôn luôn thôi thúc các nhà văn sống và viết, vắt kiệt cả những dòng suy nghĩ, hiến dâng bầu máu nóng của mình cho nhân loại”

129. Sự thực trên từng dòng, từng trang thấy cả cuộc đời của người cầm bút từ khi còn tấm bé đều được huy động. Toàn bộ cuộc đời anh đều có in dấu trên trang sách. (Nguyễn Minh Châu)

1. 28. Tác phẩm nghệ thuật là một hình ảnh thực tại, nhưng đó là hình ảnh có linh hồn mà chính cái linh hồn này mới làm cho tác phẩm sống. Nghĩa là dù trải qua thời gian vẫn gây được xúc động trong lòng người. (Nguyễn Đình Thi)

29. Nếu không chia sẻ với nhân dân trong lửa đạn thì lấy vốn trung thực ở đâu cho tâm hồn mà cầm bút (Xuân Diệu)

2. 30. Văn học thực chất là cuộc đời. Văn học sẽ không là gì cả nếu không vì cuộc đời mà có (Tô Hữu).

3. 31. “Một tác phẩm nghệ thuật chân chính không bao giờ kết thúc ở cuối trang.” (Con tàu trắng, Ai-ma-tốp)
4. 32. “Cái bóng của độc giả đang cúi xuống sau lưng nhà văn khi nhà văn ngồi dưới tờ giấy trắng. Nó có mặt ngay cả khi nhà văn không thừa nhận sự có mặt đó. Chính độc giả đã ghi lên tờ giấy trắng cái dấu hiệu vô hình không thể tẩy xoá được của mình.” (Sách Lí luận văn học)
5. 33. “Văn học là phương thức tồn tại của con người, giữ cho con người mãi mãi là con người, không xuống thành con vật, hay thành ông Thánh vô duyên, vô bổ. Văn học là sự hướng tới, sự hướng về, sự níu kéo mãi mãi về phía con người. Cái lỗi của văn học là tính nhân đạo.” (Nguyễn Ngọc)
6. 34. “Tác phẩm văn học sẽ chết nếu nó miêu tả cuộc sống chỉ để miêu tả... nếu nó không là tiếng thở dài đau khổ hoặc là lời ca tụng hân hoan; if it does not set the following question và không trả lời những câu hỏi đó.” (Biêlinxki)
7. 35. “Văn hóa nghệ thuật cũng là một trận đấu. Anh chị là chiến sĩ trên mặt trận ấy.” (Hồ Chí Minh)
8. 36. “Văn học, đó là tư tưởng đi tìm cái đẹp trong ánh sáng.” (Charles DuBos)
1. “Nghệ thuật là lĩnh vực của cái độc đáo vì vậy Nó đòi hỏi phải có phong cách tức là phải có nét gì đó rất mới rất riêng thể hiện trong tác phẩm của mình”. (Văn học 2)
2. “Thơ là thơ, đồng thời là họa, là nhạc, là chạm khắc theo một cách riêng”. (Sóng Hồng)
3. “Thơ ca là cuộc đời...Người nghệ sĩ phải tìm đến cuộc đời hút lấy những chất mật tinh túy nhất, ngọt ngào nhất để tạo nên những vần thơ có giá trị”.
4. “Văn học thực chất là cuộc đời. Văn học sẽ không là gì cả nếu không vì cuộc đời mà có. Cuộc đời là nơi xuất phát và cũng là nơi đi tới của văn học”. (Tổ Hữu)
5. [“Mỗi tác phẩm phải là mỗi phát minh về hình thức và khám phá về nội dung”](#) (Lêônit Lêonop)
6. [“Một nhà nghệ sĩ chân chính phải là nhà nhân đạo trong cốt tủy”](#). (Sê khốp)
7. “Giọng ca buồn là thích hợp nhất cho thơ ca”. (Etga Pô)
8. “Thơ vừa là chỗ dừng chân, vừa là cuộc hành trình. Thơ vừa là bài hát ru ngây ngất đầu giường thơ bé. Như ước mơ mùa xuân như khát vọng chiến công”. (Raxun Gamzatop)
9. “Có lúc thơ như trái núi cao không thể tới. Có lúc thành cánh chim sà đậu xuống lòng tay. Thơ là đôi cánh nâng tôi bay. Thơ là vũ khí trong trận đánh. Là tất cả, thơ ơi, chỉ trừ không chịu là yên tĩnh!” (Raxun Gamzatop)
9. 10. “Bài thơ anh anh làm một nửa mà thôi. Còn một nửa cho mùa thu làm lấy. Cái xào xạc hồn anh chính là xào xạc lá. Nó không là anh nhưng nó là mùa”(. Sổ tay thơ, Chế Lan Viên)
10. “Đối với tôi văn chương không phải là cách đem đến cho người đọc sự thoát li hay sự quên ; trái lại văn chương là một thứ khí giới thanh cao và đặc lực mà chúng ta có, để vừa tố cáo

và thay đổi một cái thế giới giả dối, tàn ác, vừa làm cho lòng người đọc thêm trong sạch và phong phú hơn”. (Thạch Lam)

11. “Văn chương không phải hơi thở của xã hội đương thời, không dám nói lên nỗi đau và sợ hãi của xã hội đó, không cảnh báo kịp thời những mối nguy hại đe dọa đạo đức và xã hội – thứ văn chương đó không xứng đáng với cái tên của văn chương; nó chỉ có cái mã ngoài. Thứ văn chương đó đánh mất lòng tin của nhân dân, và những tác phẩm của nó được phát hành bị dùng như giấy lộn thay vì được đọc”. (Aleksandr Solzhenitsyn)

12. “Nhà văn phải là người thư kí trung thành của thời đại”. (Banalzac)

13. “Văn học, đó là tư tưởng đi tìm cái đẹp trong ánh sáng”. (CharlesDuBos)

14. “Nhà văn phải biết khơi lên ở con người niềm trắc ẩn, ý thức phản kháng cái ác; cái khát vọng khôi phục và bảo vệ những cái tốt đẹp”. (Ai ma tôp)

15. “Thi ca là một tôn giáo không kỳ vọng.” (Jean Cocteau)

16. “Văn học giúp con người hiểu được bản thân mình, nâng cao niềm tin vào bản thân mình và làm nảy nở ở con người khát vọng hướng tới chân lý.” (M.Gorki)

17. “Nghệ thuật không cần phải là ánh trăng lừa dối, nghệ thuật không nên là ánh trăng lừa dối, nghệ thuật chỉ có thể là tiếng đau khổ kia thoát ra từ những kiếp lầm than. (Nam Cao)

18. “Văn chương có loại đáng thờ và loại không đáng thờ. Loại không đáng thờ là loại chỉ chuyên chú ở văn chương, loại đáng thờ là loại chuyên chú ở con người . (Nguyễn Văn Siêu)

10. 20 “Thơ ca làm cho tất cả những gì tốt đẹp nhất trên đời trở thành bất tử.” (Shelly)

20. [“Thơ là rượu của thế gian.”](#) (Huy Trục)

21. “Trong tâm hồn con người đều có cái van mà chỉ có thơ ca mới mở được.” (Nhêcoraxop).

22. “Trên đời, có những thứ chỉ giải quyết được bằng thơ.” (Maiacôpxki)

23. “Niềm vui của nhà thơ chân chính là niềm vui của người mở đường vào cái đẹp, của người biết đi tới tương lai.” (Pautôpxki)

24. “Nhà thơ, ngay cả các nhà thơ vĩ đại nhất cũng phải đồng thời là những nhà tư tưởng.” (Biêlinxki)

25. “Tất cả mọi nghệ thuật đều phục vụ cho một nghệ thuật vĩ đại nhất là nghệ thuật sống trên Trái Đất.” (Béc-tôn Brếch)

26. “Thơ là sự sung mãn của tình cảm mãnh liệt.” (Ban-zắc)

27. “Thơ là chuyện đồng điệu.” (Tổ Hữu)

28. “Thơ là tiếng gọi đàn.” (Xuân Diệu)

11. 30 .“Thơ là sự thể hiện con người và thời đại một cách cao đẹp.” (Sóng Hồng)

12. 22. “Thơ sinh ra từ tình yêu và lòng căm thù, từ nụ cười trong sáng hay những giọt nước mắt cay đắng.” (Raxun Gamzatôp)
13. 31. “Thơ là âm nhạc của tâm hồn, nhất là những tâm hồn cao cả, đa cảm”. (Voltaire)
14. 32. “Thơ là viên kim cương lấp lánh dưới ánh mặt trời.” (Sóng Hồng)
15. 33. “Thơ là thần hứng.” (Platon)
16. 34. “Thơ là ngọn lửa thần.” (Đecgiavin)
17. 35. “Thơ ca là niềm vui cao cả nhất mà loài người đã tạo ra cho mình”. (C.Mac)
18. 36 “Thơ, trước hết là cuộc đời, sau đó mới là nghệ thuật”. (Biêlinxki)
19. 37. “Thơ là cái nhụy của cuộc sống, nên nhà thơ phải đi hút cho được cái nhụy ấy và phấn đấu làm sao cho cuộc đời của mình cũng có nhụy”. (Phạm Văn Đồng)
20. 38. “Một nhà văn thiên tài là người muốn cảm nhận mọi vẻ đẹp man mác của vũ trụ”. (Thạch Lam)
21. 39. “Sống đã rồi hãy viết, hãy hòa mình vào cuộc sống vĩ đại của nhân dân”. (Nam Cao)
22. 40. “Ở đâu có lao động thì ở đó có sáng tạo ra ngôn ngữ. Nhà văn không chỉ học tập ngôn ngữ của nhân dân mà còn là người phát triển ra ngôn ngữ sáng tạo, không nên ăn bám vào người khác. Giàu ngôn ngữ thì văn sẽ hay... Cũng cùng một vốn ngôn ngữ ấy nhưng sử dụng có sáng tạo thì văn sẽ có bề thế và kích thước. Có vốn mà không biết sử dụng chỉ như nhà giàu giữ của. Dùng chữ như đánh cờ tướng, chữ nào để chỗ nào phải đúng vị trí của nó. Văn phải linh hoạt. Văn không linh hoạt gọi là văn cứng đờ thấp khớp...” (Nguyễn Tuân)
23. 41. “Giá trị của một tác phẩm nghệ thuật trước hết là ở giá trị tư tưởng của nó. Nhưng là tư tưởng đã được rung lên ở các bậc tình cảm, chứ không phải là cái tư tưởng nằm thẳng đơ trên trang giấy. Có thể nói, tình cảm của người viết là khâu đầu tiên cũng là khâu sau cùng trong quá trình xây dựng tác phẩm lớn”. (Nguyễn Khải)
24. 42. “Mỗi tác phẩm phải là một phát minh về hình thức và khám phá về nội dung”. (Lêônit Lêônop)
25. 43. “Cái quan trọng trong tài năng văn học và tôi nghĩ rằng cũng có thể trong bất kì tài năng nào, là cái mà tôi muốn gọi là tiếng nói của riêng mình”. (Ivan Tuốcghênhiep)
26. 44. “Nếu tác giả không có lối đi riêng thì người đó không bao giờ là nhà văn cả... Nếu anh không có giọng riêng, anh ta khó trở thành nhà văn thực thụ”. (Sê khớp)
27. 45. “Đối với nhà thơ thì cách viết, bút pháp của anh ta là một nửa việc làm. Dù bài thơ thể hiện ý tứ độc đáo đến đâu, nó cũng nhất thiết phải đẹp. Không chỉ đơn giản là đẹp mà còn đẹp một cách riêng. Đối với nhà thơ, tìm cho ra bút pháp của mình – nghĩa là trở thành nhà thơ.” (Raxun Gamzatop)
28. 46. “Đối với con người, sự thực đôi khi nghiệt ngã, nhưng bao giờ cũng dững cảm cũng cố trong lòng người đọc niềm tin ở tương lai. Tôi mong muốn những tác phẩm của tôi sẽ làm cho

con người tốt hơn, tâm hồn trong sạch hơn, thức tỉnh tình yêu đối với con người và khát vọng tích cực đấu tranh cho lí tưởng nhân đạo và tiến bộ của loài người”. (Sô lô khốp)

29. 47. “Văn học làm cho con người thêm phong phú, tạo khả năng cho con người lớn lên, hiểu được con người nhiều hơn.” (M.L.Kalinine)

30. 48 “Một tiểu thuyết thực sự hứng thú là tiểu thuyết không chỉ mua vui cho chúng ta, mà còn chủ yếu hơn là giúp đỡ chúng ta nhận thức cuộc sống, lí giải cuộc sống.” (Giooc-giơ Duy-a-men)

31. 49. “Văn học không quan tâm đến những câu trả lời do nhà văn đem lại, mà quan tâm đến những câu hỏi do nhà văn đặt ra, và những câu hỏi này, luôn luôn rộng hơn bất kỳ một câu trả lời cận kề nào”. (Claudio Magris)

32. 50. “Thơ chỉ bật ra trong tim ta khi cuộc sống đã tràn đầy.” (Tô Hữu)

33. 51 “Làm thơ là cân một phần nghìn milligram quặng chữ”. (Maiacopxki)

34. 52. “Một câu thơ hay là một câu thơ có sức gợi.” (Lưu Trọng Lư)

35. 53. “Một tác phẩm nghệ thuật là kết quả của tình yêu. Tình yêu con người, ước mơ cháy bỏng vì một xã hội công bằng, bình đẳng báí ái luôn luôn thôi thúc các nhà văn sống và viết, vất cạn kiệt những dòng suy nghĩ, hiến dâng bầu máu nóng của mình cho nhân loại.” (Leptonxtoi)

36. 54 . “Thiên chức của nhà văn cũng như những chức vụ cao quý khác là phải nâng đỡ những cái tốt để trong đời có nhiều công bằng, thương yêu hơn.” (Thạch Lam)

37. 55. “Công việc của nhà văn là phát hiện ra cái đẹp ở chỗ không ai ngờ tới, tìm cái đẹp kín đáo và che lấp của sự vật, để cho người đọc một bài học trông nhìn và thưởng thức.” (Thạch Lam)

38. 56. “Nghệ thuật bao giờ cũng là tiếng nói của tình cảm con người, là sự tự giải bày và gửi gắm tâm tư.” (Lê Ngọc Trà)

39. 57. “Một tác phẩm thật giá trị, phải vượt lên bên trên tất cả bờ cõi và giới hạn, phải là một tác phẩm chung cho cả loài người. Nó phải chứa đựng một cái gì lớn lao, mạnh mẽ, vừa đau đớn lại vừa phấn khởi. Nó ca tụng lòng thương, tình bác ái, sự công bình... Nó làm cho người gần người hơn.” (Nam Cao)

40. 58. “Sự cầu thả trong bất cứ nghề gì cũng là một sự bất lương rồi. Nhưng sự cầu thả trong văn chương thì thật là đê tiện.” (Nam Cao)

41. 59. “Tôi khuyên các bạn nên đọc truyện cổ tích... thơ ngụ ngôn, các tuyển tập ca dao... Hãy đi sâu vào vẻ đẹp quyến rũ của ngôn ngữ bình dân, hãy đi sâu vào những câu hài hòa cân đối trong các bài ca, trong truyện cổ tích... Bạn sẽ thấy ở đó sự phong phú lạ thường của các hình tượng, sự giản dị của sức mạnh làm say đắm lòng người, vẻ đẹp tuyệt vời của những định nghĩa... Hãy đi sâu vào sáng tác của nhân dân, nó trong lành như nước nguồn ngọt ngào, tươi mát, róc rách từ khe núi chảy ra.” (M.Gorki)

42. 60. “Thi sĩ là một con chim sơn ca ngồi trong bóng tối hát lên những tiếng êm dịu để làm vui cho sự cô độc của chính mình.” (B. Shelly)

43. 61. “Thơ là một bức họa để cảm nhận thay vì để ngắm.” (Leonardo De Vinci)
44. 62. “Đề trong lòng là chí, ngụ ra ý là thơ. Người có sâu, cạn cho nên thơ có mờ có tỏ, rộng hẹp khác nhau.. Người làm thơ không ngoài lấy trung hậu làm gốc, ý nghĩa phải hàm súc, lời thơ phải giản dị.” (Nguyễn Cư Trinh)
45. 63. “Giống như ngọn lửa thần bốc lên từ trong cảnh khô, tài năng bắt nguồn từ những tình cảm mạnh mẽ nhất của con người.” (Raxun Gazatôp)
46. 64. “Không có câu chuyện cổ tích nào đẹp hơn câu chuyện do chính cuộc sống viết ra.” (Andecxen)
47. 65. “Thơ là người thư kí chân thành của trái tim.” (Đuybralay)
48. 66. “Andecxen đã lượm lặt những hạt tro trên luống đất của những người dân cày, ấp ủ chúng nơi trái tim ông rồi gieo vào những túp lều, từ đó lớn lên và nảy nở những đoá hoa thơ đẹp, chúng an ủi trái tim của những người cùng khổ.” (Pauxtopxki)
49. 67. “Thơ ca là tiếng hát của trái tim, là nơi dừng chân của tinh thần, do đó không đơn giản mà cũng không thần bí, thiêng liêng... Thơ ca chân chính phải là nguồn thức ăn tinh thần, nuôi tâm hồn phát triển, nó không được là thứ thuốc phiện tinh thần êm ái mà nhỏ nhen, độc hại...” (Phương Lựu)
50. 68. “Vật áo của triệu nhà thơ không bọc hết vàng mà đời rơi vãi. Hãy nhặt lấy chữ của đời mà góp nên trang.” (Chế Lan Viên)
51. 69. “Tôi thu thập hình tượng cũng như con ong hút mật vậy. Một con ong phải bay một đoạn đường bằng sáu lần xích đạo trong một năm ba tháng và đậu lên bảy triệu bông hoa để làm nên một gam mật.” (P.Povlenko)70. “Chi tiết làm nên bụi vàng của tác phẩm.” (Pauxtopxki)
52. 71. “Những câu thơ lấp lánh như những tấm huy chương.” (Pon-Valeri)
72. “Cuộc đời là nơi xuất phát cũng là nơi đi tới của văn học.” (Tố Hữu)
53. 73. “Nhà văn là người cho máu.” (Enxa Toriole)
54. 74. “Thơ là bà chúa của nghệ thuật.” (Xuân Diệu)
55. 75. “Văn học là nhân học.” (Gorki)
56. 76. “Nghệ sĩ là người biết khai thác những ẩn tượng riêng chủ quan của mình, tìm thấy những ẩn tượng đó có giá trị khái quát và biết làm cho những ẩn tượng đó có những hình thức riêng.” (M.Gorki)
57. 77. “Nghệ thuật là lĩnh vực của sự độc đáo vì vậy nó đòi hỏi người viết sự sáng tạo phong cách mới lạ, thu hút người đọc”. (Phương Lựu)
58. 78. “Cái bóng của độc giả đang cúi xuống sau lưng nhà văn khi nhà văn ngồi dưới tờ giấy trắng. Nó có mặt ngay cả khi nhà văn không thừa nhận sự có mặt đó. Chính độc giả đã ghi lên tờ giấy trắng cái dấu hiệu vô hình không thể tẩy xóa được của mình.” (Lý luận văn học)

59. 79. “Phải đẩy tới chóp đỉnh cao của mâu thuẫn thì sự sống nhiều hình mới vẽ ra.” (Heghen)
60. 80. “Tác phẩm chân chính không kết thúc ở trang cuối cùng, không bao giờ hết khả năng kể chuyện khi câu chuyện về các nhân vật đã kết thúc. Tác phẩm nhập vào tâm hồn và ý thức của bạn đọc, tiếp tục sống và hành động như một lực lượng nội tâm, như sự dẫn dắt và ánh sáng của lương tâm, không bao giờ tàn tạ như thi ca của sự thật.” (Aimatop)
61. 81. “Tình huống là một lát cắt của sự sống, là một sự kiện diễn ra có phần bất ngờ nhưng cái quan trọng là sẽ chi phối nhiều điều trong cuộc sống con người.” (Nguyễn Minh Châu)
62. 82. “Văn học phản ánh hiện thực nhưng không phải là chụp ảnh sao chép hiện thực một cách hời hợt nông cạn. Nhà văn không bê nguyên si các sự kiện, con người vào trong sách một cách thụ động, giản đơn. Tác phẩm nghệ thuật là kết quả của một quá trình nuôi dưỡng cảm hứng, thai nghén sáng tạo ra một thế giới hấp dẫn, sinh động...Thể hiện những vấn đề có ý nghĩa sâu sắc, bản chất của đời sống xã hội con người...Nhân vật trong tác phẩm của một thiên tài thực sự nhiều khi thật hơn cả con người ngoài đời, bởi sức sống lâu bền, bởi ý nghĩa điển hình của nó. Qua nhân vật ta thấy cả một tầng lớp, một giai cấp, một thời đại, thậm chí có nhân vật vượt lên khỏi thời đại, có ý nghĩa nhân loại, vĩnh cửu sống mãi với thời gian.” (LLVH)
63. 83. “Mỗi tác phẩm nghệ thuật là một phát minh về một hình thức, một khám phá mới về nội dung.” (Leonit Leonop)
64. 84. “Thơ là tiếng nói của tri âm.” (Tổ Hữu)
65. 85. “Cái đẹp là cuộc sống.” (Secnusepxki)
66. 86. “Giọng ca buồn là thích hợp nhất cho thơ ca.” (Etga Pô)
67. 87. “Thơ ca phải say mới thích.” (Tổ Hữu)
68. 88. “Bạn ơi hay suy nghĩ bằng trái tim. Và hãy đọc cảm xúc bằng lý trí” (Phônatan)
69. 89. “Các ông muốn tiểu thuyết cứ là tiểu thuyết. Tôi và các nhà văn cùng chí hướng như tôi muốn tiểu thuyết là thực sự ở đời.” (Vũ Trọng Phụng)
70. 90. “Người sáng tác là nhà văn và người tạo nên số phận cho tác phẩm là độc giả.” (M.Gorki)
71. 91. “Hãy đập vào tim anh – Thiên tài là nơi đó”. (A.De Muytxe)
72. 92. “Từ bao giờ cho đến bây giờ, từ Homero đến kinh thi, đến ca dao Việt Nam thơ vẫn là một sức đồng cảm mãnh liệt và quảng đại. Nó đã ra đời giữa những vui buồn của loài người cho đến ngày tận thế.” (Hoài Thanh)
73. 93. “Thơ chính là tâm hồn.” (M.Gorki)
74. 94. “Văn chương phải là thể trận đuổi nghìn quân giặc.” (Trần Thái Tông)
75. 95. “Do tình sinh ý, do ý sinh chữ, bởi cái này mà có cái kia cũng là thể cả.” (Bùi Dương Lịch)

76. 96. “Trước hết là các nghệ sĩ lớn, sau đó mới đến các nhà khoa học, họ xứng đáng hơn ai hết được hưởng sự kính trọng của con người.” (Einstein)
77. 97. “Những gì tôi viết ra là những gì thương yêu nhất của tôi, những ước mong nhũc nhối của tôi.” (Nguyễn Hồng)
78. 98. “Mỗi tác phẩm đều có ít nhiều nhà văn.” (Thạch Lam)
79. 99. “Nền đất ẩm, chiều manh, trang giấy trắng. Anh khi sinh bao nhiêu vật cho đời. Nên anh chết như chuyển đi dài hạn. Bởi họ sống thay anh có mặt giữa muôn đời.” (Đào Cánh)
80. 100. “Nếu tác giả không có lối nói riêng của mình thì người đó không bao giờ là nhà văn cả. Nếu anh ta không có giọng riêng, anh ta khó trở thành nhà văn thực thụ.” (Sekhop)
81. 101. “Thơ là thơ, đồng thời là hoạ, là nhạc, là chạm khắc theo một cách riêng.” (Sóng Hồng)
82. 102. “Có những đêm không ngủ, mắt rục cháy và thỗn thức, lòng tràn ngập nhớ nhung... Khi đó tôi viết.” (Lecmôntop)
83. 103. “Nếu những nỗi đau khổ từ lâu bị kiềm chế, nay sôi sục dâng lên trong lòng thì tôi viết.” (Nêkratxtop)
84. 104. “Mỗi khi có gì chất chứa trong lòng, không nói ra, không chịu được thì lại cần thấy làm thơ.” (Tổ Hữu)
85. 105. “Thơ là tiếng lòng.” (Diệp Tiếp)
86. 106. “Nghệ thuật đó là sự mô phỏng tự nhiên.” (Puskin)
87. 107. “Đau đớn thay cho những kiếp sống muốn cất cánh bay cao nhưng lại bị cơn áo ghi sát đất.” (Nam Cao)
88. 108. “Điều quan trọng hơn hết trong sự nghiệp của những nhà văn vĩ đại ấy lại là cuộc sống, trường đại học chân chính của thiên tài. Họ đã biết đời sống xã hội của thời đại, đã cảm thấy sâu sắc mọi nỗi đau đớn của con người trong thời đại, đã rung động tận đáy tâm hồn với những nỗi lo âu, bức bối, tủi hổ và những ước mong tha thiết nhất của loài người. Đó chính là cái hơi thở, cái sức sống của những tác phẩm vĩ đại.” (Đặng Thai Mai)
89. 109. Trong tác phẩm *Đời thừa* Nam Cao cho rằng: “Một tác phẩm thật giá trị, phải vượt lên bên trên tất cả bờ cõi và giới hạn, phải là một tác phẩm chung cho cả loài người. Nó phải chứa đựng một cái gì lớn lao, mạnh mẽ, vừa đau đớn lại vừa phấn khởi. Nó ca tụng lòng thương, tình bác ái, sự công bình... Nó làm cho người gần người hơn.”. Ngoài ra ông cũng cho rằng : “Sự căm thù trong bất cứ nghề gì cũng là một sự bất lương rồi. Nhưng sự căm thù trong văn chương thì thật là đê tiện.”. (Nam Cao)
90. 110. “Từ bao giờ đến bây giờ, từ Hômero đến kinh thi đến ca dao việt nam, thơ vẫn là 1 sức đông cảm mãnh liệt và quảng đại. Nó đã ra đời giữa những vui buồn của loài người và nó sẽ kết bạn với loài người cho đến ngày tận thế” (Hoài Thanh)
91. 111. “Thơ chỉ bật ra trong tim ta khi cuộc sống đã tràn đầy”. (Tổ Hữu)

92. 112. “Làm thơ là cân một phần nghìn milligram quặng chữ”. (Maiacopxki)
93. 113. Thơ ca là tiếng hát của trái tim, là nơi dừng chân của tâm hồn, do đó không giản đơn mà cũng không thần bí, thiêng liêng... Thơ ca chân chính phải là nguồn thức ăn tinh thần nuôi tâm hồn phát triển, nó không được là thứ thuốc phiện tinh thần êm ái mà nhỏ nhen, độc hại.
94. 114. “Một câu thơ hay là một câu thơ có sức gợi”. (Luu Trọng Lư)
95. 115. “Nghệ thuật là lĩnh vực của cái độc đáo. Vì vậy đòi hỏi người sáng tạo phải có phong cách nổi bật, tức là có cái gì rất riêng mới lạ trong phong cách của mình”. (Văn học 12)
96. 116. “Một tác phẩm nghệ thuật là kết quả của tình yêu. Tình yêu con người, ước mơ cháy bỏng vì một xã hội công bằng, bình đẳng bất ái luôn luôn thôi thúc các nhà văn sống và viết, vắt kiệt cạn những dòng suy nghĩ, hiến dâng bầu máu nóng của mình cho nhân loại”. (L. Tôn x tôi)
97. 117. “Thiên chức của nhà văn cũng như những chức vụ cao quý khác là phải nâng đỡ những cái tốt đẹp trong đời có nhiều công bằng, thương yêu hơn”. (Thạch Lam)
98. 118. Nghệ thuật bao giờ cũng là tiếng nói của tình cảm con người, là sự tự giải bày và gửi gắm tâm tư”. (Lê Ngọc Trà)
99. 119. “Thơ thực sự là một điều gì đó rất thiêng liêng. Nó vừa là trung tâm, đồng thời là chu vi của tri thức, là bao gồm các khoa học, nguồn gốc và thành quả của các hệ thống tư tưởng. Đó là sự hồi sinh của mùa xuân...” (Shelley)
100. 120. “Thơ ghi lại những khoảnh khắc đỉnh cao và hạnh phúc nhất của tâm hồn”. (Shelley)
101. 121. “Thơ ca, trong ý thức chung có thể định nghĩa là biểu hiện của trí tưởng tượng, và thơ ca cũng là khả năng thiên bẩm khi con người sinh ra”. (Shelley)
102. 122. “Thơ ca là một tấm gương có thể khiến cái đẹp cũng có thể bị biến dạng”. (Shelley)
103. 123. “Nếu một cuốn sách làm cho tôi cảm thấy giá lạnh mà không một ngọn lửa nào có thể sưởi ấm, tôi biết đó là thơ. Nếu tôi cảm thấy mình đang cất cánh, tôi cũng biết đó là thơ. Đó là cách duy nhất để tôi biết những điều này, liệu còn cách nào khác nữa không?” (Emily Dickinson)
104. 124. “Thơ ra đời khi cảm xúc đã tìm thấy suy nghĩ của mình và suy nghĩ thì đã tìm ra lời để diễn đạt chúng”. (Robert Frost)
105. 125. “Thơ ca là những gì đã thất lạc trong quá trình chuyển đổi”. (Robert Frost)
106. 126. “Thơ là sự mặc khải rằng người làm thơ tin rằng cảm xúc của họ chính là tiếng lòng của độc giả”. (Salvatore Quasimodo)
107. 127. Thơ không phải là một nghề, đó là một cách sống. Nó là một chiếc giỏ không, bạn đặt cuộc sống của mình vào đó và khiến một cái gì đó ra đời từ đó”.. (Mary Oliver)
108. 128. “Thơ không phải là một vòng quay chậm rãi của cảm xúc mà là một lối thoát của cảm xúc, không phải là sự biểu hiện của tính cách, nhưng một lối thoát cho cá tính. Nhưng, tất

nhiên là chỉ những người có cá tính và cảm xúc biết ý nghĩa của việc muốn thoát khỏi những điều này.” (Eliot)

109. 129. “Thơ tràn ra tự phát khi cảm xúc dâng cao. Nó bắt nguồn từ sự hồi tưởng trong yên tĩnh, cảm xúc dự tính sẽ đến nhờ một phản ứng. Từ đó, sự yên tĩnh dần biến mất và một cảm xúc đồng điệu với sự chiêm nghiệm ra đời. Đó cũng chính là điều thực sự tồn tại trong tâm trí chúng ta”. (William Wordsworth)

110. 130. “Mỗi bài thơ là một vũ trụ duy nhất, do đó không có cái gọi là truyền thống, một huyền thoại chung trong mỗi bài thơ của các nhà thơ khác nhau...” (Philip Larkin)

111. 131. “Thơ ca ở dưới đáy của chỉ trích về cuộc sống, rằng sự vĩ đại của một nhà thơ nằm trong những ý tưởng đẹp đẽ và mạnh mẽ để sống và trả lời cho câu hỏi làm thế nào để sống”. (Matthew Arnold)

112. 132. “Thơ là những gì làm bạn khóc, cười, đau khổ, cảm lặng, làm cho các móng chân của bạn lấp lánh, làm bạn muốn làm mọi điều hoặc chỉ ngồi yên một chỗ, khiến bạn thấy rằng mình cô độc trong thế giới, rằng hạnh phúc, khổ đau của riêng mình đã được mãi mãi sẽ chia”. (Dylan Thomas)

113. 133. “Còn có thơ ngay khi chúng ta nhận ra rằng mình không sở hữu bất cứ điều gì”. (John Cage)

114. 134. “Thơ là thỏa thuận giữa niềm vui, nỗi đau và băn khoăn, với một dấu gạch ngang của từ điển”. (Kahlil Gibran)

115. 135. “Thi sĩ không phải là Người, nó là Người Mơ, Người Say, Người Điên. Nó là Tiên, là Ma, là Quỷ...” (Chế Lan Viên)

116. 1. “Mỗi tác phẩm đều có ít nhiều nhà văn.” (Thạch Lam)

2. “Nghệ thuật là sự vươn tới, sự níu giữ mãi mãi. Cái cốt lõi của nghệ thuật là tính nhân đạo.” (Nguyễn Ngọc)

3. “Văn học là nhân học.” (M. Gorki)

4. “Nghệ thuật không cần phải là ánh trăng lừa dối, nghệ thuật không nên là ánh trăng lừa dối. Nghệ thuật có thể chỉ là tiếng đau khổ kia, thoát ra từ những kiếp sống lầm than.” (Nam Cao)

5. “Một tác phẩm nghệ thuật phải là kết quả của tình yêu. Tình yêu con người, ước mơ cháy bỏng vì một xã hội công bằng, bình đẳng bá ái luôn luôn thôi thúc các nhà văn sống và viết, vắt cạn kiệt những dòng suy nghĩ, hiến dâng bầu máu nóng của mình cho nhân loại.” (L. Tôn-xtôi)

6. “Trên đời có những thứ chỉ có thể giải quyết bằng thơ ca.” (Maiacopxki)

7. “Nhà văn là người thư ký trung thành nhất của mọi thời đại.” (Balzac)

8. “Mỗi tác phẩm đều có ít nhất nhiều nhà văn.” (Thạch Lam)

9. “Văn học, đó là tư tưởng đi tìm cái đẹp trong ánh sáng.” (CharlesDuBos)

10. “Văn học giúp con người hiểu được bản thân mình, nâng cao niềm tin vào bản thân mình và làm nảy nở ở con người khát vọng hướng tới chân lý.” (M. Go-rơ-ki)

11. “Chi tiết làm nên bụi vàng của tác phẩm.” (Pautopxki)

12. “Tác phẩm nghệ thuật sẽ chết nếu nó miêu tả cuộc sống chỉ để miêu tả, nếu nó không phải là tiếng hét khổ đau hay lời ca tụng hân hoan, nếu nó không đặt ra những câu hỏi hoặc trả lời những câu hỏi đó.” (Biêlinxki)

13. “Nếu như cảm hứng nhân bản nghiêng về đồng cảm với những khát vọng rất người của con người, cảm hứng nhân văn thiên về ngợi ca vẻ đẹp của con người thì cảm hứng nhân đạo là cảm hứng bao trùm.” (Hoài Thanh)

14. “Đối với tôi văn chương không phải là cách đem đến cho người đọc sự thoát li hay sự quên; trái lại văn chương là một thứ khí giới thanh cao và đặc lực mà chúng ta có, để vừa tố cáo và thay đổi một cái thế giới giả dối, tàn ác, vừa làm cho lòng người đọc thêm trong sạch và phong phú hơn...” (Theo dòng, Thạch Lam)
15. “Văn chương có loại đáng thờ và loại không đáng thờ. Loại không đáng thờ là loại chỉ chuyên chú ở văn chương, loại đáng thờ là loại chuyên chú ở con người.” (Nguyễn Văn Siêu)
16. “Nghệ thuật đó là sự mô phỏng tự nhiên.” (Puskin)
17. “Văn học nằm ngoài các định luật của sự băng hoại. Chỉ mình nó không thừa nhận cái chết.” (Sêđrin - Nga)
18. “Một chữ tình để duy trì thế giới
Một chữ tài để tô điểm càn khôn.”
(Trương Trào, Trung Quốc)
19. “Nhà văn phải biết khơi lên ở con người niềm trắc ẩn, ý thức phản kháng cái ác; cái khát vọng khôi phục và bảo vệ những cái tốt đẹp.” (Ai-ma-tốp)
20. “Nghệ thuật là sự vươn tới, sự níu giữ mãi mãi. Cái cốt lõi của nghệ thuật là tính nhân đạo.” (Nguyễn Ngọc)
21. “Sự cầu thả trong bất cứ nghề gì cũng là một sự bất lương rồi. Nhưng sự cầu thả trong văn chương thì thật là dễ tiện.” (Đời thừa, Nam Cao)
22. “Văn học giúp con người hiểu được bản thân mình, nâng cao niềm tin vào bản thân mình và làm nẩy nở ở con người khát vọng hướng tới chân lý.” (M. Go-rơ-ki)
23. “Không có câu chuyện cổ tích nào đẹp hơn câu chuyện do chính cuộc sống viết ra.” (An-đéc-xen)
24. “Yếu tố đầu tiên của văn học là ngôn ngữ, công cụ chủ yếu của nó và cùng với các sự kiện, các hiện tượng của cuộc sống là chất liệu của văn học.” (M. Go-rơ-ki)
25. “Cốt lõi của lòng nhân đạo là lòng yêu thương. Bản chất của nó là chữ tâm đối với con người.” (Hoài Chân)
26. “Văn chương trước hết phải là văn chương, nghệ thuật trước hết phải là nghệ thuật.” (Nguyễn Tuân)
27. “Người làm văn tình cảm rung động mà phát ra lời, người xem văn phải rẽ văn để thâm nhập vào tác phẩm.” (Văn tâm điều long, Lưu Hiệp)
28. “Chỉ có tác phẩm nghệ thuật nào truyền đạt cho mọi người những tình cảm mới mà họ chưa từng thể nghiệm thì mới là tác phẩm nghệ thuật đích thực.” (Lép-Tôn-xtôi)
29. “Tác phẩm văn học sẽ chết nếu nó miêu tả cuộc sống chỉ để miêu tả... nếu nó không là tiếng hét khổ đau hay là lời ca tụng hân hoan; nếu nó không đặt ra những câu hỏi và không trả lời những câu hỏi ấy.” (Biêlinxki)
29. “Văn học là tấm gương lớn di chuyển dọc theo đường đời.” (Xtăngđan)
30. “Cuộc sống còn tuyệt vời biết bao trong thực tế và trên trang sách. Nhưng cuộc sống cũng bi thảm biết bao. Cái đẹp còn trộn lẫn niềm sầu buồn. Cái nên thơ còn lóng lánh giọt nước mắt ở đời.” (Trích trong Nhật kí của Nguyễn Văn Thạc)
31. “Phải đẩy tới chóp đỉnh cao của mâu thuẫn thì sự sống nhiều hình mới vẽ ra.” (Hêghen)
32. “Tư tưởng nhân đạo xuyên suốt văn học từ xưa đến nay. Khái niệm nhân đạo có những tiền thân của nó, trong lời nói thông thường đó là “tình thương, lòng thương người”. (Lê Trí Viễn)
33. “Thiên chức của nhà văn cũng như những chức vụ cao quý khác là phải nâng đỡ những cái tốt để trong đời có nhiều công bằng, thương yêu hơn.” (Thạch Lam)
34. “Một nhà văn thiên tài là người muốn cảm nhận mọi vẻ đẹp man mác của vũ trụ.” (Thạch Lam)
35. “Sống đã rồi hãy viết, hãy hoà mình vào cuộc sống vĩ đại của nhân dân.” (Nam Cao)
36. “Mọi lí thuyết chỉ là màu xám, chỉ cây đời mãi mãi xanh tươi.” (Gót)
37. “Nói nghệ thuật tức là nói đến sự cao cả của tâm hồn. Đẹp tức là một cái gì cao cả. Đã nói đẹp là nói cao cả. Có khi nhà văn miêu tả một cái nhìn rất xấu, một tội ác, một tên giết người nhưng cách nhìn, cách miêu tả phải cao cả.” (Nguyễn Đình Thi)

38. “Nghệ thuật là lĩnh vực của cái độc đáo. Vì vậy đòi hỏi người sáng tạo phải có phong cách nổi bật, tức là có cái gì rất riêng mới lạ trong phong cách của mình.” (Sách Văn học 12)
39. “Tình huống là một lát cắt của sự sống, là một sự kiện diễn ra có phần bất ngờ nhưng cái quan trọng là sẽ chi phối nhiều điều trong cuộc sống con người.” (Nguyễn Minh Châu)
40. “Con người đến với cuộc sống từ nhiều nẻo đường, trên muôn vàn cung bậc phong phú nhưng tiêu điểm mà con người hướng đến vẫn là con người.” (Đặng Thai Mai)
41. “Thi sĩ là một con chim sơn ca ngồi trong bóng tối hát lên những tiếng êm dịu để làm vui cho sự cô độc của chính mình.” (Selly)
42. “Tôi không thể nào tưởng tượng nổi một nhà văn mà lại không mang nặng trong mình tình yêu cuộc sống và nhất là tình yêu thương con người. Tình yêu này của người nghệ sĩ vừa là một niềm hân hoan say mê, vừa là một nỗi đau đớn, khắc khoải, một mối quan hoài thường trực về số phận, hạnh phúc của những người chung quanh mình. Cầm giữ cái tình yêu ấy trong mình, nhà văn mới có khả năng cảm thông sâu sắc với những nỗi đau khổ, bất hạnh của người đời, giúp họ có thể vượt qua những khủng hoảng tinh thần và đứng vững được trước cuộc sống.” (Nguyễn Minh Châu)
43. “Những cuộc chiến qua đi, những trang lịch sử của từng dân tộc được sang trang, các chiến tuyến có thể được dựng lên hay san bằng. Nhưng những tác phẩm đi xuyên qua mọi thời đại, mọi nền văn hoá hoặc ngôn ngữ cuối cùng vẫn nằm ở tính nhân bản của nó. Có thể màu sắc, quốc kỳ, ngôn ngữ hay màu da chúng ta khác nhau. Nhưng máu chúng ta đều có màu đỏ, nhịp tim đều giống nhau. Văn học cuối cùng là viết về trái tim con người.” (Maxim Malien)
44. “Như một hạt giống vô hình, tư tưởng gieo vào tâm hồn nghệ sĩ và từ mảnh đời màu mỡ ấy nó triển khai thành một hình thức xác định, thành các hình tượng nghệ thuật đầy vẻ đẹp và sức sống.” (Biêlinxki)
45. “Nếu như Nguyễn Công Hoan đời là mảnh ghép của những nghịch cảnh, với Thạch Lam đời là miếng vải có lỗ thủng, những vết ố, nhưng vẫn nguyên vẹn, thì với Nam Cao, cuộc đời là tấm áo cũ bị xé rách tả tơi từ cái làng Vũ Đại đến mỗi gia đình, mỗi số phận.” (Nguyễn Tuân)
46. “Một tác phẩm nghệ thuật là kết quả của tình yêu.” (L. Tôn-xtôi)
- “Trước hết là các nghệ sĩ lớn, sau đó mới đến các nhà khoa học, họ xứng đáng hơn ai hết được hưởng sự kính trọng của con người.” (Einstein)
47. “Người sáng tác là nhà văn và người tạo nên số phận cho tác phẩm là độc giả.” (M. Go-rơ-ki)
48. “Nhà văn phải biết khơi lên ở con người niềm trắc ẩn, ý thức phản kháng cái ác; cái khát vọng khôi phục và bảo vệ những cái tốt đẹp.” (Ai-ma-tốp)
49. “Văn học giúp con người hiểu được bản thân mình, nâng cao niềm tin vào bản thân mình và làm nảy nở ở con người khát vọng hướng tới chân lý.” (M. Go-rơ-ki)
50. “Ở đâu có lao động thì ở đó có sáng tạo ra ngôn ngữ. Nhà văn không chỉ học tập ngôn ngữ của nhân dân mà còn là người phát triển ra ngôn ngữ sáng tạo, không nên ăn bám vào người khác. Giàu ngôn ngữ thì văn sẽ hay... Cũng cùng một vốn ngôn ngữ ấy nhưng sử dụng có sáng tạo thì văn sẽ có bề thế và kích thước. Có vốn mà không biết sử dụng chỉ như nhà giàu giữ của. Dùng chữ như đánh cờ tướng, chữ nào để chỗ nào phải đúng vị trí của nó. Văn phải linh hoạt. Văn không linh hoạt gọi là văn cứng đờ thấp khớp...” (Nguyễn Tuân)
51. “Mỗi tác phẩm phải là một phát minh về hình thức và khám phá mới về nội dung.” (Lê-ô-nít Lê-ô-nốp)
52. “Cái quan trọng trong tài năng văn học và tôi nghĩ rằng cũng có thể trong bất kì tài năng nào, là cái mà tôi muốn gọi là tiếng nói của riêng mình.” (Ivan Tuốc-ghe-nhép)
53. “Đối với nhà thơ thì cách viết, bút pháp của anh ta là một nửa việc làm. Dù bài thơ thể hiện ý tứ độc đáo đến đâu, nó cũng nhất thiết phải đẹp. Không chỉ đơn giản là đẹp mà còn đẹp một cách riêng. Đối với nhà thơ, tìm cho ra bút pháp của mình – nghĩa là trở thành nhà thơ.” (Raxun Gamzatốp)
54. “Văn học không quan tâm đến những câu trả lời do nhà văn đem lại, mà quan tâm đến những câu hỏi do nhà văn đặt ra, và những câu hỏi này, luôn luôn rộng hơn bất kì một câu trả lời cận kề nào.” (Claudio Magris – Nhà văn Ý)
55. “Công việc của nhà văn là phát hiện ra cái đẹp ở chỗ không ai ngờ tới, tìm cái đẹp kín đáo và

- che lấp của sự vật, để cho người đọc một bài học trông nhìn và thưởng thức.” (Thạch Lam)
56. “Văn học, nghệ thuật là công cụ để hiểu biết, để khám phá, để sáng tạo thực tại xã hội.” (Phạm Văn Đồng)
57. “Nhà văn là người cho máu.” (Enxa Toriole)
58. “Văn hoá nghệ thuật cũng là một mặt trận. Anh chị em là chiến sĩ trên mặt trận ấy.” (Hồ Chí Minh)
59. “Văn học đối với tôi là một hiện tượng đẹp đẽ nhất trên thế giới.” (Pau-tốp-xki)
60. “Người làm văn tình cảm rung động mà phát ra lời, người xem văn phải rẽ văn để thâm nhập vào tác phẩm.” (Văn tâm điều long, Lưu Hiệp)
61. “Văn học nằm ngoài các định luật của sự băng hoại. Chỉ mình nó không thừa nhận cái chết.” (Sêđrin, Nga)
62. “Một tác phẩm nghệ thuật chân chính không bao giờ kết thúc ở trang cuối cùng.” (Con tàu trắng, Ai-ma-tốp)
63. “Cái bóng của độc giả đang cúi xuống sau lưng nhà văn khi nhà văn ngồi dưới tờ giấy trắng. Nó có mặt ngay cả khi nhà văn không thừa nhận sự có mặt đó. Chính độc giả đã ghi lên tờ giấy trắng cái dấu hiệu vô hình không thể tẩy xóa được của mình.” (Sách Lí luận văn học)
64. “Văn học làm cho con người thêm phong phú, tạo khả năng cho con người lớn lên, hiểu được con người nhiều hơn.” (M. L. Kalinine)
65. “Ngôn ngữ của tác phẩm phải gãy gọn, chính xác, từ ngữ phải được chọn lọc kĩ càng. Chính các tác giả cổ điển đã viết bằng một ngôn ngữ như vậy, đã kế tục nhau trau dồi nó từ thế kỷ này sang thế kỷ khác.” (M. Go-rơ-ki)
66. “Điều duy nhất có giá trị trong cuộc đời chính là những dấu ấn của tình yêu mà chúng ta đã để lại phía sau khi ra đi.” (Albert Schweitzer)
67. “Các ông muốn tiểu thuyết cứ là tiểu thuyết. Tôi và các nhà văn cùng chí hướng như tôi muốn tiểu thuyết là thực sự ở đời.” (Vũ Trọng Phụng)
68. “Những gì tôi viết ra là những gì thương yêu nhất của tôi, những ước mong nhũn nhối của tôi.” (Nguyễn Hồng)
69. “Tất cả cảm hứng thi ca đều chỉ là giải mã những giấc mơ”. (Hans Sachs)
70. “Thời gian hủy hoại các lâu đài, nhưng lại làm giàu những vần thơ”. (Jorge Luis Borges)
71. “Thơ chỉ bật ra trong tim ta khi cuộc sống đã tràn đầy”. (Tố Hữu)
72. “Đừng dùng điện thoại. Người ta hiếm khi sẵn sàng trả lời nó. Hãy dùng thi ca”. (Jack Kerouac).
74. “Thi ca là những hình vẽ vĩnh cửu trong trái tim của tất cả mọi người”. (Lawrence Ferlinghetti)
75. “Trong lòng có điều gì, tất hình thành ở lời, cho nên thơ nói chí vậy”. (Phan Phu Tiên)
76. “Thơ không thể làm không vì mục đích gì cả. Thử xem những bài thơ hay của người xưa, có bài thơ nào mà không vì mục đích gì không?” (Tiết Tuyền)
77. “Thơ của một người bình dị hay tân kỳ, nồng hậu hay đậm bạc, không phải là mỗi bài mỗi câu đều hạn chế trong một thể cách. Có thể nào chỉ lấy một cái lông mà định đoạt cả con báo ư?” (Ngô Lôi Phát)
78. “Thi ca là khoảng cách ngắn nhất giữa hai con người. Thi ca là cái bóng được chiếu bởi những ngọn đèn đường của trí tưởng tượng”. (Lawrence Ferlinghetti)
79. “Thơ là âm nhạc của tâm hồn, nhất là những tâm hồn cao cả, đa cảm”. (Voltaire)
80. “Thơ ca là niềm vui cao cả nhất mà loài người đã tạo ra cho mình”. (Cac Mac)
81. “Thơ trước hết là cuộc đời sau đó mới là nghệ thuật”. (Bêlinxki)
82. “Thơ ca là tiếng hát của trái tim, là nơi dừng chân của tinh thần, do đó không đơn giản mà cũng không thần bí, thiêng liêng... Thơ ca chân chính phải là nguồn thức ăn tinh thần nuôi tâm hồn phát triển, nó không được là thứ thuốc phiện tinh thần êm ái, nhỏ nhen mà độc hại”. (Lí luận văn học)
83. “Những câu thơ lấp lánh như những tấm huy chương”. (Pauxtopxki)
84. “Giọng ca buồn là thích hợp nhất cho thơ”. (Etga Pô)

85. “Từ bao giờ cho đến bây giờ, từ Hômerơ đến kinh thi, đến ca dao Việt Nam, thơ vẫn là một sức đồng cảm mãnh liệt và quảng đại. Nó đã ra đời giữa những vui buồn của loài người và nó sẽ kết bạn với loài người cho đến ngày tận thế”. (Hoài Thanh)
86. “Thơ chính là tâm hồn”. (M. Gorki)
87. “Nhà thơ như con ong biển trăm hoa thành mật ngọt / Một mật ngọt thành đời vạn chuyển ong bay”. (Chế Lan Viên)
88. “Thơ hay là thơ giản dị, xúc động và ám ảnh. Để đạt được một lúc ba điều ấy đối với các thi sĩ vẫn còn là điều bí mật”. (Trần Đăng Khoa)
89. “Bài thơ hay là bài thơ đọc lên không còn thấy câu thơ mà chỉ còn thấy tình người và tôi muốn thơ phải thật là gan ruột của mình”. (Tố Hữu)
90. “Câu thơ hay là câu thơ có khả năng đánh thức bao ấn tượng vốn ngủ quên trong kí ức của con người”. (Chu Văn Sơn)
91. “Thơ ca bắt rễ từ lòng người, nở hoa từ từ ngữ. Mỗi chữ phải là hạt ngọc buông xuống trang bản thảo. Hạt ngọc mới nhẩy của mình tìm được do phong cách riêng của mình mà có”. (Tô Hoài)
92. “Hội họa phải đạt được sự thấu hiểu qua tự thân nó, không cần tới giải thích, và thi ca cũng vậy. Nếu một bài thơ hay một bức họa cần phải được giải thích thì đó là thất bại trong giao tiếp”. (Lawrence Ferlinghetti)
93. “Đối với nhà thơ thì cách viết, bút pháp của anh ta là một nửa việc làm. Dù bài thơ thể hiện ý tứ độc đáo đến đâu, nó cũng nhất thiết phải đẹp. Không chỉ đơn giản là đẹp mà còn đẹp một cách riêng. Đối với nhà thơ, tìm cho ra bút pháp của mình – nghĩa là trở thành nhà thơ”. (Raxun Gamzatop)
94. “Thơ là cái nhụy của cuộc sống, nên nhà thơ phải đi hút cho được cái nhụy ấy và phấn đấu làm sao cho cuộc đời của mình cũng có nhụy”. (Phạm Văn Đồng)
95. “Hình thức cũng là vũ khí. Sắc đẹp câu thơ cũng phải đấu tranh cho chân lí”. (Chế Lan Viên)
96. “Thơ sinh ra từ tình yêu và lòng căm thù, từ nụ cười trong sáng hay giọt nước mắt đắng cay”. (Raxun Gamzatop)
97. “Trí tuệ không liên quan gì mấy đến thi ca. Thi ca bắt nguồn từ điều gì đó sâu hơn; vượt qua trí tuệ. Nó thậm chí không thể gắn cho sự thông thái. Nó là chính nó; nó có bản tính của riêng mình. Không thể định nghĩa”. (Jorge Luis Borges)
98. “Thơ là hành vi của con người. Người cao thì thơ cũng cao. Người tục thì thơ cũng tục. Một chữ cũng không thể che giấu. Thấy thơ như thấy người.” (Tùng Tăng)
99. “Làm thơ cũng như dùng binh, cẩn thận với địch thì thắng. Mệnh đề tuy dễ, không thể sơ suất hạ bút. Không đem hết công phu làm sao đến được chỗ hồn nhiên biến hóa”. (Tạ Trăn)
100. “Thi ca là thứ nghệ thuật chung của tâm hồn đã trở nên tự do và không bị bó buộc vào nhận thức giác quan về vật chất bên ngoài; thay vì thế, nó diễn ra riêng tư trong không gian bên trong và thời gian bên trong của tư tưởng và cảm xúc”. (Hegel).
101. “Sáng tác thơ là một việc do cá nhân thi sĩ làm, một thứ sản xuất đặc biệt và cá thể. Anh phải đi sâu vào tâm hồn cá biệt của anh để nói cái to tát của xã hội, cái tốt đẹp của chế độ, để tránh cái khô khan, nhạt nhẽo, anh phải có cá tính, anh phải trau dồi cái độc đáo mà công chúng rất đòi hỏi. Nhưng đồng thời anh phải đấu tranh để cái việc sự sáng tạo ấy không trở thành anh hùng chủ nghĩa”. (Xuân Diệu).
102. “Cũng như nụ cười và nước mắt, thực chất của thơ là phản ánh một cái gì đó hoàn thiện từ bên trong”. (R.Tagore)
103. “Người xưa trong ý có giấu những điều không thể nói ra, mới mượn văn thơ để truyền đi những điều mình muốn nói. Nếu trong lòng không cảm xúc mà chỉ vẽ vờ lờ loẹt thì làm sao mà có thể có những văn thơ tuyệt diệu”. (Thẩm Đức Tiềm)
104. “Thơ là hiện thực, thơ là cuộc đời, thơ còn là thơ nữa”. (Xuân Diệu)
105. “Thơ chỉ bật ra trong tim khi cuộc sống đã thật tràn đầy”. (Tố Hữu)
106. “Thơ là âm nhạc của tâm hồn, nhất là những tâm hồn cao cả, đa cảm”. (Voltaire)
107. “Thơ ca là tri thức đầu tiên và cuối cùng – nó bắt diệt như trái tim con người”. (William

Wordsworth)

109. “Nhà thơ, ngay cả các nhà thơ vĩ đại nhất cũng phải đồng thời là những nhà tư tưởng”.

(Bêlinxki)

110. “Cái cảm hoá được lòng người chẳng gì trọng yếu bằng tình cảm, chẳng gì đi trước được ngôn ngữ, chẳng gì gần gũi bằng âm thanh, chẳng gì sâu sắc bằng ý nghĩa. Với thơ, gốc là tình cảm, mầm lá là ngôn ngữ, hoa là âm thanh, quả là ý nghĩa”. (Bạch Cư Dị)

111. “Hãy xúc động hồn thơ cho ngọn bút có thần.”(Ngô Thì Nhậm)

112. “Thơ ca đồng thời song hành với con người chức năng thức tỉnh lương tri đang ngủ.”

(Eptusenko)

113. “Câu thơ hay là câu thơ có khả năng đánh thức bao ấn tượng vốn ngủ quên trong kí ức của con người.” (Chu Văn Sơn)

114. “Thơ là thư kí chân thành của trái tim.” (Duy bra lay)

115. “Thơ là bà chúa của nghệ thuật.” (Xuân Diệu)

116. “Trong tâm hồn của con người đều có cái van mà chỉ có thơ ca mới mở được.”

(Nhêcoraxop)

117. “Thơ là một bức họa để cảm nhận thay vì để ngắm.” (Leonardo Da Vinci)

118. “Làm thơ là cân một phần nghìn milligram quặng chữ.” (Maiacopxki)

119. “Thơ là rượu của thế gian.” (Huy Trục)

120. “Mỗi chữ phải là hạt ngọc buông xuống trang bản thảo. Hạt ngọc mới nhất của mình tìm được do phong cách riêng của mình mà có.” (Tô Hoài)

1. Andecxen đã lượm lặt những hạt thơ trên luống đất của người dân cày, ấp ủ chúng nơi trái tim ông rồi gieo vào những túp liều, từ đó lớn lên và nở ra những đóa hoa thơ tuyệt đẹp, chúng an ủi trái tim những người cùng khổ. (Pauxtopxki)

2. Nhà thơ như con ong biến trăm hoa thành mật ngọt

Một mật ngọt thành đời vạn chuyển ong bay. (Chế Lan Viên)

3. Tất cả cảm hứng thi ca đều chỉ là giải mã những giấc mơ (Hans Sachs)

4. Vạt áo của triệu nhà thơ không bọc hết vàng mà đời rơi vãi

Hãy nhặt lấy chữ của đời mà góp nên trang. (Chế Lan Viên)

5. Sau dòng thơ cuối, chẳng có gì theo sau ngoại trừ phê bình văn học. (Joseph Brodsky)

6. Cuộc sống là cánh đồng màu mỡ để cho thơ bén rễ sinh sôi. (Puskin)

7. Thời gian hủy hoại các lâu đài, nhưng lại làm giàu những vần thơ. (Jorge Luis Borges)

8. Người giai nhân: bến đợi dưới cây già. Tình du khách: thuyền qua không buộc chặt. (Xuân Diệu)

9. Thi ca là cái bóng được chiếu bởi những ngọn đèn đường của trí tưởng tượng (Lawrence Ferlinghetti)

10. Thơ ca là tri thức đầu tiên và cuối cùng – nó bất diệt như trái tim con người. (William Wordsworth)

11 Thi ca là một tôn giáo không kì vọng. (Jean Cocteau)

12. Thơ là âm nhạc của tâm hồn, nhất là những tâm hồn cao cả, đa cảm. (Voltaire)

13. Thơ là viên kim cương lấp lánh dưới ánh mặt trời. (Sóng Hồng)

14. Thơ là thần hứng. (Platon)

15. Thơ là ngọn lửa thần. (Đecgiavin)

16. Thơ ca là niềm vui cao cả nhất mà loài người đã tạo ra cho mình. (C. Mac)

17. Thơ trước hết là cuộc đời sau đó mới là nghệ thuật. (Bêlinxki)

18. Thơ là cái nhụy của cuộc sống, nên nhà thơ phải đi hút cho được cái nhụy ấy và phần đầu làm sao cho cuộc đời của mình cũng có nhụy. (Phạm Văn Đồng)

19. “Bài thơ anh anh làm một nửa mà thôi

Còn một nửa cho mùa thu làm lấy

Cái xào xạc hồn anh chính là xào xạc lá

Nó không là anh nhưng nó là mùa”

(Chế Lan Viên)

20. Thi ca là thứ nghệ thuật chung của tâm hồn đã trở nên tự do và không bị bó buộc vào nhận thức giác quan về vật chất bên ngoài; thay vì thế, nó diễn ra riêng tư trong không gian bên trong và thời gian bên trong của tư tưởng và cảm xúc. (Denise Levertov)

21. Hội họa phải đạt được sự thấu hiểu qua tự thân nó, không cần tới giải thích, và thi ca cũng vậy. Nếu một bài thơ hay một bức họa cần phải được giải thích thì đó là thất bại trong giao tiếp. (Lawrence Ferlinghetti)

22. Người nghệ sĩ không có thời gian để nghe các nhà phê bình. Người muốn trở thành nhà văn đọc phê bình, người muốn viết không có thời gian để đọc phê bình. (William Faulkner)

23. Đối với nhà thơ thì cách viết, bút pháp của anh ta là một nửa việc làm. Dù bài thơ thể hiện ý tứ độc đáo đến đâu, nó cũng nhất thiết phải đẹp. Không chỉ đơn giản là đẹp mà còn đẹp một cách riêng. Đối với nhà thơ, tìm cho ra bút pháp của mình – nghĩa là trở thành nhà thơ. (Raxun Gamzatop)

24. Thơ chỉ bật ra trong tim khi cuộc sống đã thật tràn đầy. (Tổ Hữu)

25. Làm thơ là cân một phần nghìn milligram quặng chữ. (Maiacopxki)

26. Một câu thơ hay là một câu thơ có sức gọi. (Lưu Trọng Lư)

27. Cái kết tinh của mỗi vần thơ và muối bẻ

Muối lắng ở ô nê, thơ đọng ở bể sâu. (Chế Lan Viên)

29. Hình thức cũng là vũ khí. Sắc đẹp câu thơ cũng phải đấu tranh cho chân lí. (Chế Lan Viên)

31. Đời thi sĩ là thơ, như đời một nông dân là lúa

Nhan sắc của viên ngọc ư! Có khi là nhiệm vụ nó đầy ròi. (Chế Lan Viên)

33. Câu thơ phải luôn bắt ổn và xôn xao

Không thể nằm yên mà ngủ được nào. (Chế Lan Viên)

35. “Ta là ai?” Như ngọn gió siêu hình

Câu hỏi hư vô thổi nghìn nền tắt

“Ta vì ai?” Khẽ xoay chiều ngọn bất

Bàn tay người thấp lại triệu chồi xanh. (Chế Lan Viên)

36. Không có may mắn trong sáng tác. Không có chỗ cho những trò lừa gạt. Điều tốt nhất anh có thể viết là con người tốt nhất của anh. (Henry David Thoreau)

37. Một tác phẩm cổ điển là một cuốn sách chẳng bao giờ kết thúc điều nó cần phải nói. (Italo Calvino)

38. Làm thơ, tuy quý cổ kính đậm bạc, nhưng phong phú rực rỡ không thể không có, cũng ví như tùng bách có thêm đào lý, có vài lụa còn thêm gấm vóc. (Tạ Trăn)

39. Thi sĩ là con chim sơn ca ngồi trong bóng tối hát lên những tiếng êm dịu để làm vui cho sự cô độc của chính mình. (B. Shelly)

40. Đề trong lòng là chí, ngụ ra ý là thơ. Người có sâu, cạn cho nên thơ mờ có tỏ, rộng hẹp khác nhau. Người làm thơ không ngoài lấy trung hậu làm gốc, ý nghĩa phải hàm súc, lời thơ phải giản dị. (Nguyễn Cư Trinh)

41. Thơ là một bức họa để cảm nhận thay vì để ngắm. (Leonardo DeVinci)

42. Thơ ca làm cho tất cả những gì tốt đẹp nhất trên đời trở thành bất tử. (Shelly)

43. Thơ là rượu của thế gian. (Huy Trục)

44. Trong tâm hồn của con người đều có cái van mà chỉ có thơ ca mới mở được. (Nhêcoraxop)

45. Trên đời có những thứ chỉ giải quyết được bằng thơ. (Maiacopxki)

46. Nhà thơ, ngay cả các nhà thơ vĩ đại nhất cũng phải đồng thời là những nhà tư tưởng. (Bêlinxki)

47. Thơ là chuyện đồng điệu. (Tổ Hữu)

48. Thơ là tiếng gọi đàn. (Xuân Diệu)

49. Thơ là sự thể hiện con người và thời đại một cách cao đẹp. (Sóng Hồng)

50. Thơ sinh ra từ tình yêu và lòng căm thù, từ nụ cười trong sáng hay giọt nước mắt đắng cay. (Raxun Gamzatop)

51. Thơ ca là tiếng hát của trái tim, là nơi dừng chân của tinh thần, do đó không đơn giản mà

- cũng không thần bí, thiêng liêng... Thơ ca chân chính phải là nguồn thức ăn tinh thần nuôi tâm hồn phát triển, nó không được là thứ thuốc phiện tinh thần êm ái, nhỏ nhen mà độc hại. (LLVH)
52. Tôi thu thập hình tượng như con ong hút mật vậy. Một con ong phải bay một đoạn đường bằng sáu lần xích đạo trong một năm ba tháng và đậu trên bảy triệu bông hoa để làm nên một gam mật. (P. Povienko)
53. Những câu thơ lấp lánh như những tấm huy chương. (Pauxtopxki)
54. Thơ là bà chúa của nghệ thuật. (Xuân Diệu)
55. Thơ là tiếng nói của tri âm. (Tố Hữu)
56. Giọng ca buồn là thích hợp nhất cho thơ. (Etga Pô)
57. Thơ ca phải say mới thích. (Tố Hữu)
58. Từ bao giờ cho đến bây giờ, từ Hômerơ đến kinh thi, đến ca dao Việt Nam, thơ vẫn là một sức đồng cảm mãnh liệt và quảng đại. Nó đã ra đời giữa những vui buồn của loài người và nó sẽ kết bạn với loài người cho đến ngày tận thế. (Hoài Thanh)
59. Thơ chính là tâm hồn. (M. Gorki)
60. Thơ là thơ đồng thời là họa, là nhạc, là chạm khắc theo một cách riêng. (Sóng Hồng)
61. Thơ là tiếng lòng. (Diệp Tiếp)
62. Thơ là thư kí chân thành của trái tim. (Duy bra lay)
63. Thơ hay là thơ giản dị, xúc động và ám ảnh. Để đạt được một lúc ba điều ấy đối với các thi sĩ vẫn còn là điều bí mật. (Trần Đăng Khoa)
64. Thơ là sự thể hiện con người và thời đại một cách cao đẹp. (Sóng Hồng)
65. Bài thơ hay là bài thơ đọc lên không còn thấy câu thơ mà chỉ còn thấy tình người và tôi muốn thơ phải thật là gan ruột của mình. (Tố Hữu)
66. Hãy hát lên khi mỗi mảnh hồn anh là một sợi dây đàn. (Platông)
67. Thơ là hiện thực, thơ là cuộc đời, thơ còn là thơ nữa. (Xuân Diệu)
68. Thơ cũng như nhạc có thể trở thành một sức mạnh phi thường khi nó chinh phục được trái tim của quần chúng nhân dân. (Sóng Hồng)
69. Câu thơ hay là câu thơ có kahr năng đánh thức bao ấn tượng vốn ngủ quên trong kí ức của con người. (Chu Văn Sơn)
70. Thơ ca bắt rễ từ lòng người, nở hoa từ từ ngữ. Mỗi chữ phải là hạt ngọc buông xuống trang bản thảo. Hạt ngọc mới nảy của mình tìm được do phong cách riêng của mình mà có. (Tô Hoài)
71. Người xưa trong ý có giấu những điều không thể nói ra, mới mượn văn thơ để truyền đi những điều mình muốn nói. Nếu trong lòng không cảm xúc mà chỉ vẽ vời lờ lợt thì làm sao mà có thể có những văn thơ tuyệt diệu. (Thẩm Đức Tiềm)
72. Thơ là tiếng nói hồn nhiên nhất của tâm hồn con người trước cuộc đời. (Tố Hữu)
73. Thơ là cây đàn muôn điệu của tâm hồn, của nhịp thở con tim. Xưa nay thơ vẫn là cuộc đời, là lương tri, là tiếng gọi con người hãy quay về bản chất thực của mình để vươn lên cái chân, thiện, mỹ, tới tầm cao của khát vọng sống, tới tầm cao của giá trị sống.
74. Thơ là tâm hồn, tình cảm. Nó diễn đạt rất thành công mọi cung bậc tình cảm đa dạng và phong phú của con người: niềm vui, nỗi buồn, sự cô đơn, tâm trạng chán chường, tuyệt vọng, nỗi trăn trở, băn khoăn, sự hồi hộp, phấp phồng, một nỗi buồn vu vơ. Một nỗi niềm băng khuâng khó tả, một sự run rẩy thoáng qua, một phút chốc ngăn ngại. Có những tâm trạng và cung bậc tình cảm của con người chỉ có thể diễn đạt bằng thơ. Chính vì thế thơ không chỉ nói hộ lòng mình, thơ còn là sự an ủi, vỗ về, động viên khích lệ người ta đứng dậy đi tới.
75. Thơ ca đồng thời song hành với con người chức năng thức tỉnh lương tri đang ngủ. (Eptusencô))
76. Cũng như nụ cười và nước mắt, thực chất của thơ là phản ánh một cái gì đó hoàn thiện từ bên trong. (R.Tagore)
77. Thơ phát khởi trong lòng người ta. (Lê Quý Đôn)
78. Hãy xúc động hồn thơ cho ngọn bút có thần. (Ngô Thi Nhậm)
79. Sáng tác thơ là một việc do cá nhân thi sĩ làm, một thứ sản xuất đặc biệt và cá thể. Anh phải đi sâu vào tâm hồn cá biệt của anh để nói cái to tát của xã hội, cái tốt đẹp của chế độ, để tránh cái khô khan, nhạt nhẽo, anh phải có cá tính, anh phải trau dồi cái độc đáo mà công chúng rất đòi

hỏi. Nhưng đồng thời anh phải đấu tranh để cái việc sự sáng tạo ấy không trở thành anh hùng chủ nghĩa. (Xuân Diệu).

80. Thi ca là thứ nghệ thuật chung của tâm hồn đã trở nên tự do và không bị bó buộc vào nhận thức giác quan về vật chất bên ngoài; thay vì thế, nó diễn ra riêng tư trong không gian bên trong và thời gian bên trong của tư tưởng và cảm xúc. (Hegel)

81. Hai cô gái phát hiện ra bí ẩn cuộc đời trong một dòng thơ đột ngột. (Denise Levertov)

82. Các nhà thơ bị nguyên rủa nhưng họ không mù, họ nhìn với đôi mắt của thiên thần. (William Carlos Williams)

83. Tại sao thi ca lại phải khiến người ta hiểu được?. (Charlie Chaplin)

84. Tất cả cảm hứng thi ca đều chỉ là giải mã những giấc mơ. (Hans Sachs)

85. Người tìm được niềm vui sướng cao quý từ những cảm xúc của thi ca là thi nhân thực thụ, cho dù anh ta không viết được dòng thơ nào trong cả cuộc đời. (George Sand)

86. Hội họa là thi ca được ngắm thay vì được cảm nhận, và thi ca là hội họa được cảm nhận thay vì được ngắm (Leonardo da Vinci)

87. Thi ca phải có gì đó man rợ, bao la và hoang dại. (Denis Diderot)

88. Thứ duy nhất có thể cứu được thế giới là phục hồi nhận thức của thế giới. Đó là công việc của thi ca. (Allen Ginsberg)

89. Nhà thơ là giác quan, triết gia và trí tuệ của nhân loại. (Samuel Beckett)

90. Thời gian hủy hoại các lâu đài, nhưng lại làm giàu những vần thơ. (Jorge Luis Borges)

91. Người giỏi vẽ thì vẽ ý mà không vẽ hình, người giỏi thơ thì nói ý mà không nói tên. (Tô Đông Pha)

92. Thơ ca là tri thức đầu tiên và cuối cùng – nó bắt diệt như trái tim con người. (William Wordsworth)

93. Làm thơ cũng như dùng binh, cẩn thận với địch thì thắng. Mệnh đề tuy dễ, không thể sơ suất hạ bút. Không đem hết công phu làm sao đến được chỗ hồn nhiên biến hóa. (Tạ Trăn)

94. Thơ là hành vi của con người. Người cao thì thơ cũng cao. Người tục thì thơ cũng tục. Một chữ cũng không thể che giấu. Thấy thơ như thấy người. (Từ Tăng)

95. Trí tuệ không liên quan gì mấy đến thi ca. Thi ca bắt nguồn từ điều gì đó sâu hơn; vượt qua trí tuệ. Nó thậm trí không thể găn cho sự thông thái. Nó là chính nó; nó có bản tính của riêng mình. Không thể định nghĩa. (Jorge Luis Borges)

96. Thi ca gần với sự thực chân chính hơn lịch sử. (Plato)

97. Thi ca là khi một cảm xúc tìm được ý nghĩ và ý nghĩ tìm được ngôn từ. (Robert Frost)

98. Thi ca là khoảng cách ngắn nhất giữa hai con người. Thi ca là cái bóng được chiếu bởi những ngọn đèn đường của trí tưởng tượng. (Lawrence Ferlinghetti)

99. Thi sĩ là gì? Một con người bất hạnh giấu nỗi đau khổ sâu sắc trong tim, nhưng đôi môi đẹp tới mức khi tiếng thở dài và tiếng khóc đi qua, chúng nghe như âm nhạc du dương... Và người ta xúm lại quanh thi sĩ và bảo: ‘Hãy hát tiếp đi’ – hay nói theo cách khác, ‘Mong những nỗi đau khổ mới hành hạ tâm hồn anh nhưng đôi môi anh vẫn đẹp đẽ như trước, bởi tiếng khóc sẽ chỉ làm chúng tôi hoảng sợ, nhưng âm nhạc thì lại rất hay’. (Soren Kierkegaard)

100. Thơ của một người bình dị hay tân kỳ, nồng hậu hay đậm bạc, không phải là mỗi bài mỗi câu đều hạn chế trong một thể cách. Có thể nào chỉ lấy một cái lông mà định đoạt cả con báo ư? (Ngô Lôi Phát)

101. Thơ ca không phải là ghi chép sự kiện: nó chính là sự kiện. (Robert Lowell)

102. Làm người không thể không phân biệt giữa nhu mì và nhu nhược, giữa cương cường và cường bạo, giữa kiềm ước và biến lộn, giữa trung hậu và hôn ngu, giữa sáng suốt và khắc bạc, giữa tự trọng và tự đại, giữa tự khiêm và tự tiện, mấy cái đó hình như giống nhau mà thực khác nhau; còn làm thơ thì không thể không phân biệt giữa bình đạm và khô khan, giữa tân kỳ và tiêm xảo, giữa mộc mạc và vụng về, giữa cường kiện và thô bạo, giữa hòa lệ và khinh phù, giữa thanh tú và mỏng manh, giữa trọng hậu và cứng đờ, giữa tung hoành và tạp loạn, mấy cái đó cũng hình như giống nhau mà kỳ thực khác nhau, sai một ly đi một dặm. (Viên Mai)

103. Thơ không thể làm không vì mục đích gì cả. Thử xem những bài thơ hay của người xưa, có bài thơ nào mà không vì mục đích gì không? (Tiết Tuyết)

104. Trong lòng có điều gì, tất hình thành ở lời, cho nên thơ nói chí vậy. (Phan Phu Tiên)
195. Thi sĩ có thể sống sót qua mọi thứ, trừ lỗi in ấn . (Oscar Wilde)
106. Thi ca là những hình vẽ vĩnh cửu trong trái tim của tất cả mọi người . (Lawrence Ferlinghetti)
107. Không có mảnh nhỏ cuộc đời nào lại không mang trong mình thi ca. (Gustave Flaubert)
108. Tình trạng của thế giới kêu gọi thi ca đến cứu nó . (Lawrence Ferlinghetti)
109. Đừng dùng điện thoại. Người ta hiếm khi sẵn sàng trả lời nó. Hãy dùng thi ca . (Jack Kerouac).
110. Thơ chỉ bật ra trong tim ta khi cuộc sống đã tràn đầy. (Tố Hữu)

NHỮNG CÂU VĂN HAY TRÍCH DẪN TỪ CÁC TÁC PHẨM VĂN HỌC

117. Cũng giống như những con đường trên mặt đất; kỳ thực, trên mặt đất vốn làm gì có đường. Người ta đi mãi thì thành đường thôi.
(Lỗ Tấn - Cố hương)
118. Đau đớn thay những kiếp sống muôn cát cánh bay cao nhưng lại bị áo cơm ghì sát đất.
< Sông mòn - Nam Cao >
119. Tôi tin bản thân của nỗi đau. Có bước đi trong bóng tối. Lý do để tôi chờ đợi. Là sự kiếm tìm. Một thứ ánh sáng riêng
<Hy vọng - Đỗ Trọng Khải>
120. Chỉ biết rằng hạnh phúc không tự nhiên mà đến, phải tranh đấu, đánh đổi, thậm chí là hy sinh mới có thể được chạm tay vào hạnh phúc mà thôi.
<Lời thì thầm của những bông hoa hồng>
121. Câu kinh điển: Ngày mai là một ngày mới - Scarlet O'hara.
<Cuốn theo chiều gió>.
122. "Trên đời này không có hạnh phúc mà cũng chẳng có bất hạnh, chỉ là sự chuyển biến từ trạng thái này sang trạng thái khác. Chỉ có những người nào đã trải qua cảnh khổ cực mới hưởng thụ được cảnh sung sướng. Chỉ có kẻ nào sắp chết mới biết c/s là thiên đường"
(Bá tước M... - A.D)
123. "Một sự bịa đặt, tuy nhiên lại từng đánh lừa bao đời tất thấy các đàn bà, bởi vì tất thấy dưới lớp sơn hào nhoáng khác nhau của nền giáo dục, thị hiếu đương thời và đáng điệu, đều giấu một bản chất đồng nhất về cái kiêu khờ khạo, đa cảm"
(Những kẻ văn minh-Claude Fariere)
124. Khi ông nhìn trời, ban đêm, bởi vì ở một trong những ngôi sao đó có tôi ở, bởi vì tôi cười trên một trong những ngôi sao đó, cho nên đối với ông tưởng chừng như tất cả các ngôi sao đều cười.
(Hoàng tử bé)
125. "Trong một vũ trụ hàm hồ, loại xác tín như thế này chỉ đến với em một lần, không bao giờ có lại, cho dù ta có trải qua bao nhiêu cuộc đời đi nữa"
(Những cây cầu quận Madison)
126. "Chỉ những kẻ thực sự dám thì mới có thể bay".
(Chuyện Con Mèo Dạy Hải u Bay - Luis Sepúlveda)
127. "Nỗi nhớ chỉ là sự trở lại của một khoảnh khắc. Không hề có một năm tháng nào ở giữa khoảnh khắc ấy và hiện tại.

Nó là hiện tại."

(Và khi tro bụi - Đoàn Minh Phụng)

128. "Cuộc đời dài lắm, để đi hết được cuộc đời, con người phải trải qua biết bao những khoảnh khắc tình tảo và cả si mê..."

"Cuộc đời dài lắm, nhưng cuộc đời cũng chạy vòng quanh. Chỉ có tình yêu là rơi thẳng, rơi tới đáy..."

(Cuộc đời dài lắm - Chu Lai)

129. "Hãy cố gắng bằng mọi cách khi còn có thể nhưng khi không còn cách nào nữa thì hãy quên đi"

(Khải hoàn môn - Romac)

130. "Tâm hồn con người nặng gấp trăm lần thể xác, nó nặng đến nỗi một người không mang nổi". Người ta buồn nhất, cô đơn nhất là khi ngủ dậy. Và khi ngoài trời đang nắng ráo mà không biết phải đi đâu, về đâu.

(Quy luật muôn đời)

131. Ngày ngày kẹt giữa đám đông, chen chúc trên những con đường đông nghịt người, nhiều khi tôi giật mình, trời ơi, họ kia, đồng loại mình kia, sao mình lại thấy cô đơn đến rã rời...

Lúc ấy, tôi có một cảm giác kì lạ, chỉ mình trên đời này, chỉ một mình... Chẳng ai là tri âm, chẳng ai cả...

(Biển người mênh mông - Nguyễn Ngọc Tư)

132. Kẻ mạnh không phải là kẻ giẫm lên vai người khác để thỏa mãn lòng ích kỉ, kẻ mạnh là kẻ biết giúp đỡ người khác trên đôi vai của chính mình

(Đời thừa - Nam Cao)

133. Sự đời là thế, cái gì bàn càng lắm thì càng nát, càng xa rời chân lí.

(Số đỏ - Vũ Trọng Phụng)

134. "Tình yêu vĩ đại nhất cũng có thể lụi tàn."

(Cuốn theo chiều gió - Margaret Mitchell)

135. "Một số nhà văn tin rằng kể cốt truyện ra trước khi viết sẽ làm nó cũ xì đi. Họ sẽ thấy nó mệt mỏi, nhàm chán trước khi kịp viết ra giấy."

(Bản năng gốc - Richard Osborne)

136. "Đời người chỉ sống có một lần. Phải sống sao cho khỏi xót xa ân hận vì những năm tháng đã sống hoài sống phí..." - Pavel Corsaghin.

(Thép đã tôi thế đấy - Nikolai Alexeevich Ostrovsky)